

Europeiska
unionens råd

Bryssel den 22 september 2022
(OR. en)

12711/22

**Interinstitutionellt ärende:
2022/0269(COD)**

**MI 679
COMPET 727
IA 142
CONSOM 230
POLCOM 123
ENFOCUSTOM 128
CODEC 1346**

FÖLJENOT

från:	Europeiska kommissionens generalsekreterare, undertecknat av Martine DEPREZ, direktör
inkom den:	14 september 2022
till:	Rådets generalsekretariat
Komm. dok. nr:	COM(2022) 453 final
Ärende:	Förslag till EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING om förbud mot produkter som tillverkats genom tvångsarbete på unionens marknad

För delegationerna bifogas dokument – COM(2022) 453 final.

Bilaga: COM(2022) 453 final

EUROPEISKA
KOMMISSIONEN

Bryssel den 14.9.2022
COM(2022) 453 final

2022/0269 (COD)

Förslag till

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING

om förbud mot produkter som tillverkats genom tvångsarbete på unionens marknad

(Text av betydelse för EES)

MOTIVERING

1. BAKGRUND TILL FÖRSLAGET

- **Motiv och syfte med förslaget**

Världssamfundet har förbundit sig att avskaffa allt tvångsarbete senast 2030 (Förenta nationernas mål 8.7 för hållbar utveckling)¹. Trots detta är tvångsarbete fortfarande vanligt förekommande. Enligt Internationella arbetsorganisationens (ILO) uppskattning är 27,6 miljoner människor offer för tvångsarbete på global nivå².

I linje med EU-fördragen främjar EU respekten för de mänskliga rättigheterna världen över, inbegripet de därmed sammanhängande arbetstagares rättigheter till exempel som en del av dess åtagande att främja anständigt arbete. Åtgärder mot tvångsarbete och åtgärder för att främja standarder för tillbörlig aktsamhet för företag i fråga om hållbarhet prioriteras därför i EU:s agenda för mänskliga rättigheter.

Detta förslag har till syfte att införa ett effektivt förbud mot att släppa ut och tillhandahålla produkter som tillverkats genom tvångsarbete, inbegripet tvångsarbete för barn, på EU-marknaden samt mot att exportera sådana produkter från EU. Detta förbud omfattar såväl inhemskt tillverkade som importerade produkter. Förslaget bygger på internationella standarder och kompletterar befintliga övergripande och sektorsspecifika EU-initiativ, särskilt om företagens skyldighet att iakttä tillbörlig aktsamhet i fråga om hållbarhet och rapporteringsskyldighet, och innebär att det införs ett förbud som stöds av en kraftfull och riskbaserad ram för kontroll av efterlevnaden.

Initiativet presenterades för första gången av ordförande Ursula von der Leyen i hennes tal om tillståndet i unionen den 15 september 2021³. De viktigaste inslagen i detta förslag fastställdes den 23 februari 2022 i kommissionens meddelande om anständigt arbete i världen⁴ och i kommissionens förslag till direktiv om tillbörlig aktsamhet för företag i fråga om hållbarhet⁵.

- **Förenlighet med befintliga bestämmelser inom området**

Både i kommissionens meddelande om anständigt arbete i hela världen och kommissionens förslag till ett direktiv om tillbörlig aktsamhet för företag i fråga om hållbarhet angavs det att kommissionen höll på att utarbeta ett nytt lagstiftningsinitiativ som inför ett effektivt förbud mot utsläppande och tillhandahållande på EU-marknaden av produkter som tillverkats genom tvångsarbete.

Konsekvenserna av tvångsarbete behandlas i förslaget till direktiv om tillbörlig aktsamhet för företag i fråga om hållbarhet. I bilagan till det föreslagna direktivet tas tvångsarbete upp bland överträdelser av rättigheter som ingår i relevanta internationella avtal såsom ILO:s konvention

¹ <https://www.unodc.org/roseap/en/sustainable-development-goals.html>.

² 2021 års *Global Estimates of Modern Slavery* (inte översatt till svenska), https://www.ilo.org/wcmsp5/groups/public/---ed_norm/---ipecc/documents/publication/wcms_854733.pdf.

³ [Tillståndet i unionen 2021 | Europeiska kommissionen \(europa.eu\)](#).

⁴ [Meddelande från kommissionen till Europaparlamentet, rådet och Europeiska ekonomiska och sociala kommittén om anständigt arbete i världen för en global rättvis omställning och en hållbar återhämtning. \(COM\(2022\) 66 final av den 23 februari 2022\).](#)

⁵ Förslag till Europaparlamentets och rådets direktiv om tillbörlig aktsamhet för företag i fråga om hållbarhet och om ändring av direktiv (EU) 2019/1937 (COM(2022) 71 final av den 23 februari 2022).

nr 29 om tvångsarbete, 2014 års protokoll till konventionen om tvångsarbete och ILO:s konvention nr 105 angående avskaffande av tvångsarbete.

Kommissionens förslag till direktiv om tillbörlig aktsamhet för företag i fråga om hållbarhet behandlar företagens agerande och processer för tillbörlig aktsamhet när det gäller företag som omfattas av direktivet och det föreskriver inga åtgärder som är speciellt avsedda att förhindra utsläppande och tillhandahållande på EU-marknaden av produkter som tillverkats genom tvångsarbete. Förslaget är inriktat på att inrätta ett system på områdena bolagsrätt och företagsstyrning för att bekämpa kränkningar av de mänskliga rättigheterna och miljöbrott i företagens egna verksamhet, i deras dotterbolags verksamhet och i deras värdekedjor. Det krävs av företagen att de samarbetar med sina affärspartner i värdekedjorna för att avhjälpa dessa överträdelser. Avståndstagande är den sista utvägen när det inte går att begränsa de negativa effekterna. Även om det omfattar sanktioner vid bristande efterlevnad av skyldigheten att iakttä tillbörlig aktsamhet innehåller det inget krav för medlemsstaterna eller företagen att förbjuda utsläppande och tillhandahållande på marknaden av någon produkt.

I artikel 5.2 i EU-stadgan om de grundläggande rättigheterna⁶ förbjuds tvångsarbete uttryckligen. Detta förbud är väl förankrat i gällande EU-lagstiftning och kommande lagstiftningsinitiativ och beaktas även i internationella och europeiska initiativ.

I juli 2021 offentliggjorde kommissionen och Europeiska utrikestjänsten en vägledning⁷ för att hjälpa företag i EU att vidta lämpliga åtgärder, på grundval av internationella standarder, för att hantera risken för tvångsarbete i sin verksamhet och i sina leveranskedjor. Detta dokument fungerade som ett steg på vägen mot en lagstiftning mot tvångsarbete. Detta förslag ligger i linje med den strategi som anges i vägledningen och som kommer att beaktas i samband med utarbetandet av de åtgärder som ska vidtas av de ekonomiska aktörerna.

Tvångsarbete är en form av exploatering, vilket är straffbart enligt direktiv 2011/36/EU om förebyggande och bekämpande av människohandel, om skydd av dess offer⁸. Dessutom fastställer direktivet juridiska personers ansvar, vilket åtföljs av administrativa och straffrättsliga påföljder, för de former av exploatering som anges i det direktivet i de fall dessa begåtts till förmån för en person som har en ledande ställning inom den juridiska personen eller brottet möjliggjorts på grund av brister i övervakningen eller kontrollen. Detta förslag utgör ett komplement till detta direktiv och kommer inte att hindra de behöriga myndigheterna, inbegripet de brottsbekämpande myndigheterna, från att vidta åtgärder inom sitt behörighetsområde när det gäller påstådda eller bekräftade människohandelsbrott som involverar tvångsarbete och arbetskraftsexploatering.

I direktivet om sanktioner mot arbetsgivare⁹ förbjuds anställning av tredjelandsmedborgare som vistas olagligt i EU, inbegripet offer för människohandel. Detta förslag utgör ett komplement till detta direktiv.

⁶ Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna (EUT C 326, 26.10.2012, s. 391).

⁷ [Vägledning om tillbörlig aktsamhet för företag i EU för att hantera risken för tvångsarbete i deras verksamhet och leveranskedjor.](#)

⁸ Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/36/EU av den 5 april 2011 om förebyggande och bekämpande av människohandel, om skydd av dess offer och om ersättande av rådets rambeslut 2002/629/RIF (EUT L 101, 15.4.2011, s. 1).

⁹ Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/52/EG av den 18 juni 2009 om minimistandarder för sanktioner och åtgärder mot arbetsgivare för tredjelandsmedborgare som vistas olagligt (EUT L 168, 30.6.2009, s. 24).

Att tvångsarbete fortfarande förekommer visar på behovet av ytterligare åtgärder, vilka även är riktade mot produkter, för att förhindra utsläppande och tillhandahållande av produkter som tillverkats genom tvångsarbete.

- **Förenlighet med unionens politik inom andra områden**

I EU:s handlingsplan för mänskliga rättigheter och demokrati 2020–2024¹⁰ ingår som en prioritering för EU och medlemsstaterna att främja avskaffandet av tvångsarbete och genomförandet av internationella standarder för ansvarsfullt företagande, t.ex. FN:s vägledande principer för företag och mänskliga rättigheter och OECD:s (Organisationen för ekonomiskt samarbete och utveckling) riktlinjer för multinationella företag och för tillbörlig aktsamhet¹¹. Detta förslag ligger i linje med prioriteringarna i denna handlingsplan. Det utgör även ett komplement till EU:s strategi för barnets rättigheter¹², vilken i överensstämmelse med artikel 32 i EU:s stadga om de grundläggande rättigheterna förpliktigar EU till nolltolerans mot barnarbete och till att säkerställa att EU-företags leveranskedjor är fria från barnarbete.

Detta förslag har ingen inverkan på tillämpningen av andra människorättsliga krav. Det kommer också att utgöra ett komplement till EU:s regelverk som för närvarande inte innehåller något förbud mot utsläppande och tillhandahållande på EU-marknaden av produkter som tillverkats genom tvångsarbete. Internationellt samarbete med myndigheter i tredjeländer kommer att ske på ett strukturerat sätt inom ramen för de befintliga strukturerna för dialog, t.ex. människorättsdialogerna med tredjeländer, eller, om så är nödvändigt, inom ramen för särskilda strukturer som kommer att inrättas på ad hoc-basis. Den höga representanten kommer i sin egenskap av vice ordförande för kommissionen att säkerställa samstämmigheten med de olika delarna av de yttre åtgärderna inom kommissionen.

2. RÄTTSLIG GRUND, SUBSIDIARITETSPRINCIPEN OCH PROPORTIONALITETSPRINCIPEN

- **Rättslig grund**

Förslaget bygger på artiklarna 114 och 207 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (*EUF-fördraget*).

Artikel 114 i EUF-fördraget ger Europaparlamentet och rådet behörighet att besluta om åtgärder för tillnärmning av sådana bestämmelser i lagar och andra författningar i medlemsstaterna som syftar till att upprätta den inre marknaden och få den att fungera.

Syftet med denna förordning är att undvika hinder för den fria rörligheten för varor och undanröja de snedvridningar av konkurrensen på den inre marknaden som följer av olikheter i nationella lagar och andra författningar rörande utsläppande och tillhandahållande på unionens marknad av produkter som tillverkats genom tvångsarbete.

¹⁰ https://www.eeas.europa.eu/sites/default/files/eu_action_plan_on_human_rights_and_democracy_2020-2024.pdf

¹¹ För förteckningen över sektorsvisa riktlinjer, se <http://mneguidelines.oecd.org/sectors/>.

¹² Meddelande från kommissionen till Europaparlamentet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén samt Regionkommittén – EU:s strategi för barnets rättigheter (COM(2021) 142 final av den 24 mars 2021).

Allt större uppmärksamhet ägnas åt problemet med att tvångsarbete fortfarande förekommer och åt nödvändigheten av att undvika att det tillhandahålls produkter som tillverkats genom tvångsarbete. Flera parlamenten och regeringar i medlemsstaterna har meddelat att det är nödvändigt att anta lagstiftning för att säkerställa att produkter som tillverkats genom tvångsarbete inte hamnar på deras marknader. Mot denna bakgrund finns det en konkret risk för att medlemsstaterna antar nationella lagar som förbjuder utsläppande och tillhandahållande på det egna territoriet av produkter som tillverkats genom tvångsarbete. Dessa lagar kommer sannolikt att skilja sig åt mellan medlemsstaterna. Oliktypade lagar kommer sannolikt att leda till kringgåendeåtgärder, vilket kommer att påverka befordran av varor den inre marknaden. Att medlemsstaternas lagar skiljer sig åt när det gäller utsläppande och tillhandahållande på det egna territoriet av produkter som tillverkats genom tvångsarbete kommer riskera således att leda till att det skapas snedvridningar på den inre marknaden och omotiverade hinder för den fria rörligheten för varor.

Enligt artikel 207 i EUF-fördraget ska den gemensamma handelspolitiken grunda sig på enhetliga principer, t.ex. vad gäller exportpolitiken. Eftersom detta förslag kommer att få en direkt och omedelbar inverkan på handeln, i form av ett exportförbud för produkter som tillverkats genom tvångsarbete och ett förbud för införsel till EU-marknaden av produkter som har påvisats vara tillverkade genom tvångsarbete, bör artikel 207 vara den rättsliga grunden.

- **Subsidiaritetsprincipen (för icke-exklusiv befogenhet)**

Genomförandet av detta förslag, särskilt undersökningar och beslut om förbud mot produkter som tillverkats genom tvångsarbete, kommer att falla inom behörighetsområdet för medlemsstaterna nationella myndigheter. Tullmyndigheterna kommer att agera, främst på grundval av de beslut som utfärdats av medlemsstaternas behöriga myndigheter, vid EU:s yttre gränser för att identifiera och stoppa produkter som tillverkats genom tvångsarbete från att föras in till eller ut från EU-marknaden. Att tillämpa endast medlemsstaternas lagstiftning på området är sannolikt vare sig tillräckligt eller effektivt och målen för förslaget kan inte uppnås i tillräcklig utsträckning endast genom lagstiftning på medlemsstatsnivå. EU-lagstiftning och samordning av efterlevnaden krävs av följande skäl:

- För att EU-marknaden ska fungera väl krävs det gemensamma bestämmelser på detta område. Att medlemsstaternas lagar skiljer sig åt riskerar att leda till att det skapas snedvridningar på den inre marknaden och omotiverade hinder för den fria rörligheten för varor.
- Kontrollen av efterlevnaden måste vara densamma inom hela EU. Om efterlevnadskontrollen är mindre sträng i vissa delar av EU uppstår det svaga områden, vilken kan leda till att allmänintresset hotas och till att de skapas orättvisa handelsvillkor.
- Risker vad gäller tvångsarbete i företagens värdekedjor får ofta gränsöverskridande effekter som berör många EU-medlemsstater och/eller tredjeländer. Detta visar på att det finns ett behov av en EU-omfattande strategi som ger rättssäkerhet och lika villkor för företag som är verksamma både på och utanför den inre marknaden.

Detta förslag är därför **nödvändigt** för att säkerställa en **sträng och enhetlig** efterlevnad på detta område för att hindra snedvridningar av den inre marknadens funktion, bevara de allmänintressen som berörs i detta sammanhang och säkerställa lika villkor för företag som är etablerade både inom och utanför EU.

- **Proportionalitetsprincipen**

Eftersom detta förslag är inriktat på produkter som tillverkats genom tvångsarbete, oavsett typ av ursprung, bör alla ekonomiska aktörer som släpper ut och tillhandahåller sådana produkter på EU-marknaden falla inom ramen för förslagets tillämpningsområde. För att efterlevnadskontrollen ska fungera så effektivt som möjligt krävs det emellertid att de behöriga myndigheterna inriktar sina insatser på de områden där risken för tvångsarbete är som störst och där inverkan sannolikt är störst. Detta betyder att tyngdpunkten sannolikt kommer att läggas vid de större ekonomiska aktörerna i de tidiga leden av EU:s värdekedja (t.ex. importörer, tillverkare, producenter eller produktleverantörer).

Förslaget fastställer en gemensam uppsättning befogenheter för alla behöriga myndigheter i medlemsstaterna, vilka bör leda till att efterlevnadskontrollen förbättras. Efterlevnadsbefogenheterna ska utövas av medlemsstaterna. Vissa medlemsstater kan behöva anpassa sin nationella processrätt för att säkerställa att deras tillsynsmyndigheter på ett effektivt sätt kan använda sina befogenheter i gränsöverskridande sammanhang för att samarbeta och hantera produkter som inte överensstämmer med kraven inom EU. Den nivå av harmonisering som valts är nödvändig för att säkerställa ett smidigt samarbete och utbyte av bevisning mellan behöriga myndigheter.

Förslaget kommer att förbättra samarbetet och samstämmigheten vad gäller efterlevnaden genom att det inrättas ett nätverk av berörda myndigheter, dock utan att det införs någon oproportionerlig eller orimlig börda för medlemsstaternas myndigheter. Därför går förslaget inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå dess mål.

- **Val av instrument**

Det krävs en förordning för att uppnå målen att säkerställa en effektiv efterlevnad. Ett direktiv skulle inte uppnå målen eftersom skillnaderna mellan olika jurisdiktioner skulle kunna kvarstå efter dess införlivande, vilket gör att det finns risk för att efterlevnaden inte harmoniseras.

För att ge stöd åt de nationella tillsynsmyndigheter och företagen kommer kommissionen att utfärda riktlinjer som innehåller allmän information och bakgrundsinformation samt råd om hur förslaget ska tillämpas och efterlevas.

3. RESULTAT AV EFTERHANDSUTVÄRDERINGAR, SAMRÅD MED BERÖRDA PARTER OCH KONSEKVENSBEDÖMNINGAR

- **Samråd med berörda parter**

Samrådet omfattade offentliggörandet av en uppmaning att inkomma med synpunkter, ett riktat samråd och annan utåtriktad verksamhet samt återkoppling vid behov. Samrådsstrategin hade till syfte att samla in bidrag från relevanta aktörer från länder både inom och utanför EU. De viktigaste aktörer som rådfrågades var bl.a.

- Företag (inbegripet mikroföretag, små och medelstora företag ⁴¹ och deras intresseorganisationer och andra aktörer i leveranskedjor som kan vara berörda av tvångsarbete.
- Fackföreningar.
- EU-länder och tredjeländer.

- Internationella organisationer (särskilt ILO och OECD).
- CIVILSAMHÄLLESORGANISATIONER/ICKE-STATLIGA ORGANISATIONER.

Det riktade samrådet ägde rum den 19 maj 2022–23 juni 2022. Samrådet grundades på bidrag från relevanta myndigheter i medlemsstaterna och aktörer via möten på befintliga plattformar och nätverk. Det planerade initiativet har presenterats vid 14 sådana möten, bl.a. inom det europeiska nätverket för produktöverensstämmelse (EUPCN), GD Handels dialog med det civila samhället och kommissionens expertgrupp för handel och hållbar utveckling, samt vid diskussioner med de europeiska arbetsmarknadsparterna. Företrädare för medlemsstaterna och fler än 450 andra berörda aktörer deltog i det riktade samrådet.

Generellt sett instämde alla berörda parter i att tvångsarbete är en komplicerad fråga och att detta problem måste åtgärdas och fås att upphöra. Vissa av dem menade dock att när det gäller EU så bör detta regleras genom den nationella strafflagstiftningen i medlemsstaterna. Både företrädare för medlemsstaterna och för andra berörda parter underströk att det planerade instrumentet måste vara WTO-förenligt och grundas på internationella standarder såsom ILO:s definition av tvångsarbete. Alla berörda parter ifrågasatte att det inte gjorts någon särskild konsekvensbedömning.

En majoritet av de berörda aktörerna framhöll även att det nya instrumentet bör vara förenligt med och kopplat till förslaget till ett direktiv om tillbörlig aktsamhet för företag i fråga om hållbarhet, utan att för den sakens skull vara en kopia av detta, särskilt vad gäller genomförandet och kontrollen av efterlevnaden av de båda instrumenten.

Många berörda aktörer hävdade att det bör läggas större vikt vid proportionalitet och att man bör undvika att lägga en ytterligare börda på företagen, särskilt små och medelstora företag. De berörda aktörerna bad även om vägledning, framför allt eftersom de behöver hjälp med riskidentifieringen. Några berörda aktörer tog upp frågan om hur man ska kunna undvika att det nya instrumentet genomförs olika i medlemsstaterna.

Uppmaningen att inkomma med synpunkter offentliggjordes¹³ på portalen för bättre lagstiftning (även känd som ”Kom med synpunkter”) för att ge berörda parter möjlighet att lämna synpunkter på behovet av åtgärder och på den planerade initiativet samt att lämna bidrag vad gäller alla andra frågor som eventuellt också behöver beaktas vid utvecklingen av detta politikområde. Målgruppen utgjordes av experter och företrädare för berörda parter, t.ex. näringslivsorganisationer, importörer, tillverkare, konsumenter, icke-statliga organisationer, fackliga organisationer, detaljhandeln och nationella företrädare, inklusive nationella myndigheter med ansvar för kontrollen av efterlevnaden av relevanta regler.

Uppmaningen att inkomma med synpunkter var öppen för allmänhetens synpunkter och återkoppling under tiden 23 maj 2022–20 juni 2022. Sammanlagt inkom 107 svar, varav 76 innehöll ytterligare upplysningar eller åtföljdes av ett ståndpunktsdokument.

De svarande utgjordes främst av näringslivsorganisationer (33 %), företrädare för icke-statliga organisationer (31 %) och företag/näringslivsorganisationer (15%) följt av fackföreningar, allmänheten, myndigheter och akademiska institutioner/forskningsinstitut.

¹³ Faktiskt förbud mot produkter som tillverkas, utvinns eller skördas med hjälp av tvångsarbete (europa.eu).

Berörda aktörer från 22 länder på 5 kontinenter har lämnat återkoppling. De flesta svaren kom från berörda aktörer baserade i Belgien (33 – vilket även inbegriper dem som lämnat återkoppling via sina företrädare i Belgien), Tyskland (19) och Förenta staterna (12).

Vad gäller instrumentets tillämpningsområde var den huvudsakliga tvistefrågan huruvida varje specifik varuförsändelse skulle behandlas individuellt eller om det även skulle ges möjlighet till ökad granskning av specifika produkter, branscher, produktionsanläggningar, regioner och länder.

De berörda aktörerna var i huvudsak överens om att använda ILO:s definition av tvångsarbete såsom denna fastställs i konventionen om tvångsarbete från 1930 (nr 29) och ILO:s 11 indikatorer för tvångsarbete¹⁴. De berörda parterna hänvisade ofta till OECD:s riktlinjer för multinationella företag och OECD:s riktlinjer om tillbörlig aktsamhet för ansvarsfullt företagande samt FN:s vägledande principer för företag och mänskliga rättigheter. De noterade ofta att de redan tillämpar dessa riktlinjer och begärde att förslaget skulle ligga i linje med dessa.

Det förekom olika uppfattningar om vilken bevisning som krävs för att myndigheterna ska kunna kvarhålla en varusändning vid införselstället. Berörda aktörer från det civila samhället uttryckte ett önskemål om att man skulle tillämpa motbevisbar presumtion för specifika produkter, branscher, produktionsanläggningar, regioner och länder som har en betydande förekomst av tvångsarbete. Nationella myndigheter borde också ha lov att inleda en undersökning om de har rimliga skäl att tro att en produkt i sin värdekedja har inslag av tvångsarbete. Dessutom borde det inrättas en klagomålsmekanism som gör det möjligt för det civila samhället och fackföreningar att inge klagomål för undersökning. Den privata sektorn uppgav att den föredrar ett ands- och produktberoende tillvägagångssätt där undersökningar inleds på grundval av rimlig misstanke. Synpunkterna var även delade vad gäller bevisbördan, dvs. om det är importören som ska bevisa att deras varor inte innehåller spår av tvångsarbete eller om det är tullmyndigheterna som ska vara skyldiga att bevisa att tvångsarbete använts i produktionsprocessen för den undersökta sändningen. Hur som helst instämmer de flesta berörda aktörerna i att det bör införas konkreta processer och undersökningsstandarder i syfte att skapa förutsägbarhet och enhetlighet.

Vad gäller efterlevnad instämde de flesta berörda aktörerna i samma standarder bör gälla för alla medlemsstater och att risken för fragmentering bör undvikas. Det är följaktligen nödvändigt att förse de nationella tillsynsmyndigheterna med tydliga riktlinjer och de resurser som krävs för att övervaka den föreslagna förordningen och se till att den efterlevs (inbegripet för att täcka utbildning och se till att de nationella myndigheterna har tillräckligt med personal) samt att EU fungerar som samordnare.

Överensstämmelse med befintlig EU-lagstiftning och nationella bestämmelser var något som ofta lyftes fram av de svarande från den privata sektorn, eftersom de vill undvika dubbelarbete för företagen och ökad byråkrati. I andra inlagor sågs initiativet snarare som ett komplement som fyller luckor i andra regelverk, såsom t.ex. undantaget för små och medelstora företag från det föreslagna direktivet om tillbörlig aktsamhet för företag i fråga om hållbarhet.

Vad gäller frågan om små och medelstora företag skiljde sig åsikterna också åt. Företrädare för det civila samhället underströk att små och medelstora företag inte borde medges undantag

¹⁴ https://www.ilo.org/global/topics/forced-labour/publications/WCMS_203832/lang--en/index.htm

eller särskilda bestämmelser såsom de gör när det gäller det föreslagna direktivet om tillbörlig aktsamhet för företag i fråga om hållbarhet. Eftersom de flesta företagen i EU är små och medelstora företag är det av avgörande betydelse att de omfattas till fullo för att instrumentet ska få någon meningsfull verkan. Ett betydande antal företrädare för näringslivsorganisationer och/eller företag/näringslivsorganisationer förordade å andra sidan att små och medelstora företag borde särbehandlas, antingen genom att de får detaljerade riktlinjer eller särskilda bestämmelser eller till och med genom undantag från instrumentet. Huvudargumentet i detta hänseende är att mindre företag har för lite resurser för att genomföra en fördjupad kontroll av den tillbörliga aktsamheten och att de har mindre marknadsmakt att sätta bakom påtryckningar på leverantörer för att få dessa att göra ytterligare ansträngningar eller ge tillträde till sina produktionsanläggningar och anställda.

Det nya förslaget måste säkerställa att produkter som konstaterats vara tillverkade genom tvångsarbete inte bara förbjuds på EU:s inre marknad utan även att de förhindras från att omdirigeras till länder som inte har något förbud eller saknar kapacitet att undersöka och/eller kontrollera efterlevnaden. Det är följaktligen absolut nödvändigt med ett ökat samarbete med myndigheter i tredjeländer för att man ska kunna säkerställa att produkter som är förbjudna att föras in på dessa länders marknader inte i stället hamnar på EU:s inre marknad och vice versa.

I den återkoppling som inkom framhölls även mervärdet av att ha en databas. Berörda parter föreslog att myndigheter skulle kunna tillhandahålla ett register över enheter och produkter som omfattas av påföljder eller förbud. Detta skulle hjälpa företagen, särskilt små och medelstora företag, eftersom det på detta sätt kan undvika problematiska leverantörer. Ett antal berörda aktörer begärde även att tullmyndigheterna skulle lämna ut sina uppgifter av transparens skull. Företrädare för civilsamhällesorganisationer begärde att importörerna skulle åläggas att kartlägga och lämna närmare uppgifter om alla sina leverantörer.

Många berörda aktörer presenterade de företags- eller sektorsspecifika initiativ de infört för att bekämpa tvångsarbete i sina värdekedjor och de resultat de uppnått med dessa.

- **Konsekvensbedömning**

Den fråga som behandlas –tvångsarbete – står i direkt strid med respekten för människors värde och de mänskliga rättigheternas universalitet och odelbarhet, vilka fastställs i artikel 21 i fördraget om Europeiska unionen, artikel 5.2 i EU-stadgan om de grundläggande rättigheterna och artikel 4 i den europeiska konventionen om de mänskliga rättigheterna.

Mot denna bakgrund krävs det snabba åtgärder mot tvångsarbete, vilket gör att det inte finns utrymme för en konsekvensbedömning. Den bevisning som samlats in vid konsekvensbedömningarna för andra initiativ, t.ex. förslaget till ett direktiv om tillbörlig aktsamhet för företag i fråga om hållbarhet och initiativet för hållbara produkter, har beaktats vid utarbetandet av detta förslag. Av denna anledning och med hänsyn till att det rör sig om ett viktigt och brådskande initiativ, beviljades ett undantag i enlighet med kommissionens riktlinjer för bättre lagstiftning. Analysen och bevisning kommer dock att läggas fram i ett arbetsdokument från kommissionens avdelningar inom tre månader efter offentliggörandet av detta förslag.

Vad gäller kostnader så kommer förslaget främst att medföra efterlevnadskostnader för myndigheterna och efterlevnadskostnader för de ekonomiska aktörerna. Det medför även begränsade kostnader för kommissionen.

Efterlevnadskostnaderna utgörs av företagens kostnader för att säkerställa att de inte släpper ut och tillhandahåller produkter som tillverkats genom tvångsarbete på EU-marknaden. Hur stora kostnader de får beror på huruvida de redan omfattas av bestämmelser om tillbörlig aktsamhet eller inte (till exempel det föreslagna direktivet om tillbörlig aktsamhet för företag i fråga om hållbarhet) och huruvida de redan tillämpar tillbörlig aktsamhet på frivillig basis eller inte.

Vad gäller kostnaderna för de medlemsstater som kommer att genomföra förslaget så beror storleken på dessa på den redan befintliga administrativa strukturen på nationell nivå (dvs. huruvida det redan finns myndigheter som utför liknande uppgifter eller inte), om det redan finns nationell lagstiftning för relaterade frågor och om tullsystemen behöver uppdateras.

- **Lagstiftningens ändamålsenlighet och förenkling**

Alla ekonomiska aktörer som tillhandahåller produkter på EU-marknaden eller exporterar från EU ska omfattas. Detta är nödvändigt för att man effektivt ska kunna förbjuda tillhandahållet av produkter som tillverkats genom tvångsarbete på EU-marknaden.

Små och medelstora företag kanske inte har tillräckligt med resurser och sakkunskap för att kunna genomföra systemen för tillbörlig aktsamhet på ett effektivt sätt. Ett tillbakadragande av varor från marknaden kan också innebära en större börda för små och medelstora företag än för stora företag.

Det behövs därför flera anpassningar för små och medelstora företag. Ett sätt att ta hänsyn till små och medelstora företags särskilda behov och begränsningar skulle i teorin kunna vara att **undanta** dessa företag från detta förslags tillämpningsområde. Detta är emellertid inte ett gångbart alternativ eftersom förslaget är inriktat på produkter som misstänks ha tillverkats genom tvångsarbete, oavsett storlek på de ekonomiska aktörer som berörs. Det går inte att veta på förhand om små och medelstora företag ingår bland de enheter som myndigheterna kontaktar när de inleder en undersökning av tvångsarbete. Att undanta små och medelstora företag skulle därför inverka på förslagets ändamålsenlighet och skapa osäkerhet. Eftersom små och medelstora företag ofta ingår i värdekedjor är det dessutom viktigt att beakta att strategier som riktar sig mot stora företag inom en värdekedja även inverkar på de små och medelstora företagen, vilka måste ha förfaranden för tillbörlig aktsamhet för att få tillgång till finansiering och uppfylla kraven från större köpare/leverantörer som tillämpar tillbörlig aktsamhet. Såsom påpekas i kommissionens rekommendationer i årsrapporten om europeiska små och medelstora företag 2021/2022⁴² kan det eventuellt vara lämpligare att det i lagstiftningen i stället ges möjlighet till förenklade frivilliga verktyg och begränsande åtgärder som gör att små och medelstora företag kan visa sina hållbarhetsåtaganden.

Kommissionen utvärderade fördelarna med att införa en **tröskel** för de volymer och/eller det värde på produkterna under vilken myndigheterna inte ska inleda en tvångsarbetesundersökning inom ramen för detta förslag. Eftersom det är sannolikare att små och medelstora företag släpper ut mindre kvantiteter på marknaden så skulle en sådan miniminivå-klausul i princip fungera som ett sätt att beakta deras situation och leda till att de till stor del utesluts från undersökningar. Sådana miniminivå-trösklar skulle dock snedvrida konkurrensvillkoren på världsmarknaden och skapa kryphål. De skulle inte heller garantera att små och medelstora företag alltid faller utanför detta förslags tillämpningsområde, eftersom mindre ekonomiska aktörer helt klart kan släppa ut betydande produktvolymer på marknaden beroende på sektor.

Följaktligen bör man i stället för ett rent undantag för små och medelstora företag eller en miniminivå-tröskel ta hänsyn till dessa företags situation genom utformningen av åtgärden, inbegripet riskbaserad kontroll av efterlevnaden och stödverktyg. Detta kan till exempel omfatta följande:

Åtgärdens utformning: Vid fastställandet av tidsfristerna för inlämnandet av information kommer de behöriga myndigheterna att beakta de berörda ekonomiska aktörernas storlek och resurser, eftersom mindre företag torde ha mindre resurser för att se över och kartlägga värdekedjan än vad större företag har.

Riskbaserad kontroll av efterlevnaden: De behöriga myndigheterna bör inrikta sina åtgärder för kontroll av efterlevnaden på dem där de sannolikt kommer att få störst inverkan, dvs. de ekonomiska aktörer som ingår i de led i värdekedjan som är så nära som möjligt där det finns risk för tvångsarbete. De behöriga myndigheterna bör även beakta de ekonomiska aktörernas storlek och ekonomiska resurser, mängden berörda produkter och omfattningen av det misstänkta tvångsarbetet.

Stödverktyg: Eftersom erfarenheten visar att små och medelstora företag har nytta av stödverktyg såsom riktlinjer och mallar, vilka kräver mindre kostnader, kommer kommissionen att utfärda riktlinjer som kommer att beakta de ekonomiska aktörernas storlek och ekonomiska resurser.

4. BUDGETKONSEKVENSER

Den finansieringsöversikt som bifogas detta förslag innehåller uppgifter om budgetkonsekvenser samt konsekvenser för mänskliga och administrativa resurser.

5. ÖVRIGA INSLAG

- **Genomförandeplaner samt åtgärder för övervakning, utvärdering och rapportering**

Kommissionen kommer att aktivt övervaka genomförandet av den föreslagna förordningen och kommer att säkerställa att den föreslagna förordningen uppfyller sina mål. Övervakningen kommer särskilt att inriktas på ett effektivt förhindrande av att produkter som tillverkats genom tvångsarbete tillhandahålls på EU-marknaden eller exporteras från EU och på att säkerställa ett effektivt samarbete mellan behöriga myndigheter. Den kommer även att beakta inverkan på företagen, särskilt små och medelstora företag.

- **Ingående redogörelse för de specifika bestämmelserna i förslaget**

Kapitel I innehåller allmänna bestämmelser: innehåll (artikel 1), definitioner (artikel 2) och förbud mot produkter som tillverkats genom tvångsarbete, dvs. mot att tillhandahålla dem på EU-marknaden och att exportera dem (artikel 3).

Kapitel II innehåller närmare bestämmelser om undersökningarna och de behöriga myndigheternas beslut. Medlemsstaterna kommer att åläggas att utse en eller flera behöriga myndigheter som ska ansvara för uppfyllandet av de skyldigheter som följer av detta förslag (artikel 12). I en undersöknings preliminära skede krävs det att de behöriga myndigheterna tillämpar en riskbaserad strategi och, i synnerhet, gör en bedömning av risken för överträdelse av det ovannämnda förbudet (artikel 4). Om den behöriga myndigheten fastställer att det finns välgrundade farhågor för en sådan överträdelse krävs det att den undersöker de berörda produkterna och ekonomiska aktörerna (artikel 5). I detta kapitel anges närmare bestämmelser rörande de behöriga myndigheternas beslut (artikel 6), beslutens innehåll (artikel 7),

omprövning av beslut (artikel 8) och erkännande av beslut (artikel 14). De behöriga myndigheterna kommer att ha skyldighet att underrätta kommissionen och andra medlemsstaters behöriga myndigheter (artikel 9) och skyldigheter vad gäller administrativt samarbete och ömsesidig kommunikation (artikel 13). Kapitlet innehåller även bestämmelser om inlämnande av information om påstådda överträdelser (artikel 10) och databasen över områden och produkter med risk för tvångsarbete (artikel 11).

Kapitel III innehåller bestämmelser om produkter som förs in till eller ut från EU-marknaden. Det behövs särskilda bestämmelser om tullkontroller, eftersom förordning (EU) 2019/1020 inte är ändamålsenlig i detta avseende och tullmyndigheterna inte kan vara den första försvarslinjen som de vanligtvis är inom ramen för förordning (EU) 2019/1020. De kommer därför att lita till de behöriga myndigheternas beslut. Tullmyndigheterna måste dessutom ha tillgång till specifik information om de fysiska och juridiska personer som deltar i tillverkningsprocessen och om själva produkten för att de på ett effektivt sätt ska kunna stoppa produkter som tillverkats genom tvångsarbete från att föras in till eller ut från EU-marknaden i enlighet med de behöriga myndigheternas beslut.

Följaktligen innehåller kapitel III bestämmelser om tullkontroller (artikel 15), information som de ekonomiska aktörerna ska göra tillgängliga för tullmyndigheterna (artikel 16), uppskjutande av övergången till fri omsättning eller exporten av produkter som eventuellt överträder förbudet (artikel 17), övergång till fri omsättning eller export av sådana produkter om det visats att de inte överträder förbudet (artikel 18), vägrad övergång till fri omsättning eller export (artikel 19) och bortskaffande av produkter som vägrats övergång till fri omsättning eller export (artikel 20) samt bestämmelser om informationsutbyte och samarbete mellan behöriga myndigheter och tullmyndigheter (artikel 21).

Kapitel IV innehåller bestämmelser om informationssystem (artikel 21), de riktlinjer kommissionen behöver utfärda för att hjälpa de behöriga myndigheterna genomföra den föreslagna förordningen och de ekonomiska aktörerna att efterleva förordningen samt bestämmelser för att säkerställa en tydlig rollfördelning och samstämmighet i de behöriga myndigheternas agerande (artikel 23) och inrättande av EU-nätverket mot produkter som tillverkats genom tvångsarbete och detta nätverks sammansättning och uppgifter (detta nätverk ska utgöra en plattform för den strukturerade samordningen och det strukturerade samarbetet mellan de behöriga myndigheterna och kommissionen) (artikel 24).

Kapitel V innehåller slutbestämmelserna: om konfidentialitet (artikel 25), internationellt samarbete (artikel 26), delegerade akter (artikel 27), skyndsamt förfarande (artikel 28), kommittéförfarande (artikel 29), påföljder (artikel 30) och ikraftträdande och tillämpningsdatum för den föreslagna förordningen (artikel 31).

Förslag till

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING

om förbud mot produkter som tillverkats genom tvångsarbete på unionens marknad

(Text av betydelse för EES)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artiklarna 114 och 207,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande¹⁵,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet, och

av följande skäl:

- (1) Såsom erkänns i ingressen till 2014 års protokoll till Internationella arbetsorganisationens(ILO) konvention nr 29 om tvångsarbete (ILO:s konvention nr 29) utgör tvångsarbete en allvarlig kränkning av människans värdighet och de grundläggande rättigheterna. ILO har förklarat avskaffandet av alla former av tvångsarbete och obligatoriskt arbete som en princip vad gäller grundläggande rättigheter. ILO klassificerar ILO:s konvention nr 29, 2014 års protokoll till konvention nr 29 och ILO:s konvention nr 105 angående avskaffande av tvångsarbete (ILO:s konvention nr 105) som grundläggande ILO-konventioner¹⁶. Tvångsarbete täcker många olika former av tvångsmässigt arbete där arbete eller tjänster avfordras en person som inte denna person erbjudit av fri vilja¹⁷.
- (2) Tvångsarbete är vanligt förekommande världen över. Uppskattningsvis var ca 27,6 miljoner personer i tvångsarbete under 2021¹⁸. Utsatta och marginaliserade grupper i samhället är särskilt mottagliga för att bli pressade till att utföra tvångsarbete. Även i de fall där tvångsarbete inte har ålagts av myndigheter är det ändå ofta en följd av att vissa ekonomiska aktörer inte har goda styrelseformer.

¹⁵ EUT C , , s. .

¹⁶ <https://www.ilo.org/global/standards/introduction-to-international-labour-standards/conventions-and-recommendations/lang--en/index.htm>.

¹⁷ ILO:s definition av tvångsarbete enligt ILO:s konvention om tvångsarbete, 1920 (nr. 29), [Vad är tvångsarbete, modernt slaveri och människohandel \(Forced labour, modern slavery and human trafficking\) \(ilo.org\)](#).

¹⁸ 2021 års *Global Estimates of Modern Slavery*(inte översatt till svenska), https://www.ilo.org/wcmsp5/groups/public/---ed_norm/---ipecc/documents/publication/wcms_854733.pdf.

- (3) Att avskaffa tvångsarbete är en prioritering för unionen. Respekt för människors värde och de mänskliga rättigheternas universalitet och odelbarhet är väl förankrade i artikel 21 i fördraget om Europeiska unionen. I artikel 5.2 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna och artikel 4 i den europeiska konventionen om de mänskliga rättigheterna anges det att ingen får tvingas att utföra tvångsarbete eller annat påtvingat arbete. Europeiska domstolen för de mänskliga rättigheterna har gång på gång tolkat artikel 4 i den europeiska konventionen om de mänskliga rättigheterna som att medlemsstaterna måste bestraffa och effektivt lagföra varje handling som innebär att en person hålls i någon av de situationer som anges i artikel 4 i den europeiska konventionen om de mänskliga rättigheterna¹⁹.
- (4) Alla medlemsstater har ratificerat de grundläggande ILO-konventionerna om tvångsarbete och barnarbete²⁰. De är således rättsligt förpliktigade att förhindra och avskaffa tvångsarbete och att regelbundet rapportera till ILO.
- (5) Unionen försöker att avskaffa tvångsarbete genom sin politik och sina lagstiftningsinitiativ. Unionen främjar tillbörlig aktsamhet i enlighet med de internationella riktlinjer och principer som fastställts av internationella organisationer, bl.a. ILO, Organisationen för ekonomiskt samarbete och utveckling (nedan kallad *OECD*) och Förenta nationerna (nedan kallade *FN*) i syfte att säkerställa att tvångsarbete inte förekommer i värdekedjorna för företag som är etablerade i unionen.
- (6) Unionens handelspolitik bidrar till att bekämpa tvångsarbete, både inom ramen för unilaterala och bilaterala handelsförbindelser. Kapitlen om handel och hållbar utveckling i unionens handelsavtal innehåller ett åtagande om att ratificera och effektivt genomföra de grundläggande ILO-konventionerna, inbegripet ILO:s konvention nr 29 och ILO:s konvention nr 105. Dessutom kan unilaterala handelsförmåner inom ramen för unionens allmänna preferenssystem dras tillbaka vid allvarliga och systematiska överträdelse av ILO:s konvention nr 29 och ILO:s konvention nr 105.
- (7) Europaparlamentets och rådets direktiv mot människohandel (direktiv 2011/36/EU)²¹ (*direktivet mot människohandel*) harmoniserar definitionen av människohandel, inbegripet tvångsarbete och tvångstjänster, och fastställer minimipåföljder. De regler som fastställs rörande förbud mot utsläppande och tillhandahållande på unionens marknad av inhemska eller importerade produkter som tillverkats genom tvångsarbete, eller export av sådana produkter, och skyldigheten att säkerställa att sådana produkter dras tillbaka från unionens marknad (*förbudet*) bör inte påverka tillämpningen av det direktivet, särskilt inte vad gäller de brottsbekämpande och rättsliga myndigheternas behörighet att undersöka och lagföra människohandelsbrott (även utnyttjande av arbetskraft).
- (8) I direktiv 20XX/XX/EU om företagens skyldighet att iaktta tillbörlig aktsamhet i fråga om hållbarhet fastställs övergripande skyldigheter vad gäller tillbörlig aktsamhet för att identifiera, förebygga, begränsa och åtgärda negativa konsekvenser för de mänskliga rättigheterna, inbegripet tvångsarbete, och miljön i företagets egna

¹⁹ Till exempel punkterna 89 och 102 i Siliadin/Frankrike och punkt 105 i Chowdury m.fl./Grekland.

²⁰ https://www.ilo.org/wcmsp5/groups/public/---europe/---ro-geneva/---ilo-brussels/documents/publication/wcms_195135.pdf.

²¹ Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/36/EU av den 5 april 2011 om förebyggande och bekämpande av människohandel, om skydd av dess offer och om ersättande av rådets rambeslut 2002/629/RIF (EUT L 101, 15.4.2011, s. 1).

verksamhet och i dess värdekedjor i enlighet med internationella standarder för mänskliga rättigheter och arbetstagares rättigheter. Dessa skyldigheter är tillämpliga på stora företag över en viss tröskel vad gäller antal anställda och nettoomsättning och på mindre företag i sektorer med stor påverkan över en viss tröskel vad gäller antal anställda och nettoomsättning²².

- (9) Dessutom krävs det i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/821²³ att unionsimportörer av mineraler som faller inom ramen för den förordningen uppfyller skyldigheter vad gäller tillbörlig aktsamhet i överensstämmelse med bilaga II till OECD:s vägledning om tillbörlig aktsamhet för ansvarsfulla leveranskedjor för mineraler från konflikttrabbade områden och högriskområden och rekommendationerna rörande tillbörlig aktsamhet i denna. [Förordning (EU) nr XX/20XX om batterier och förbrukade batterier föreskriver skyldigheter för de ekonomiska aktörerna att tillämpa tillbörlig aktsamhet i sina leveranskedjor, inbegripet med avseende på arbetstagares rättigheter²⁴.] [Förordning (EU) XX/20XX om utsläppande på unionens marknad och export från unionen av vissa råvaror och produkter som är förknippade med avskogning och skogsförstörelse²⁵ föreskriver tillbörlig aktsamhet vad gäller den lagliga och avskogningsfria karaktären på de produkter och råvaror som faller inom ramen för dess tillämpningsområde, inbegripet respekt för de mänskliga rättigheterna.]
- (10) Artiklarna [XX] i Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/34/EU föreskriver att medlemsstaterna måste säkerställa att vissa ekonomiska aktörer årligen offentliggör en icke-finansiell rapport där de rapporterar om konsekvenserna av sin verksamhet i frågor som rör miljö, sociala förhållanden och personal, respekt för de mänskliga rättigheterna (inbegripet vad gäller tvångsarbete), bekämpning av korruption och mutor²⁶. [Dessutom fastställs det i direktiv 20XX/XX/EU om hållbarhetsrapportering detaljerade rapporteringskrav för de företag som omfattas vad gäller respekt för de mänskliga rättigheterna, inbegripet i globala värdekedjor. Den information som företagen ska lämna vad gäller de mänskliga rättigheterna bör i förekommande fall inbegripa information om tvångsarbete i deras värdekedjor²⁷.]

²² Europaparlamentets och rådets direktiv 20XX/XX/EU om tillbörlig aktsamhet för företag i fråga om hållbarhet och om ändring av direktiv (EU) 2019/1937 (EUT XX, XX.XX.20XX, s. XX).

²³ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/821 av den 17 maj 2017 om fastställande av skyldigheter avseende tillbörlig aktsamhet i leveranskedjan för unionsimportörer av tenn, tantal och volfram, malmer av dessa metaller, samt guld med ursprung i konflikttrabbade områden och högriskområden (EUT L 130, 19.5.2017, s. 1).

²⁴ EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING om batterier och förbrukade batterier, om upphävande av direktiv 2006/66/EG och om ändring av förordning (EU) nr 20XX/XX (EUT XX, XX.XX.20XX, s. XX).

²⁵ Europaparlamentets och rådets förordning om utsläppande på unionens marknad och export från unionen av vissa råvaror och produkter som är förknippade med avskogning och skogsförstörelse och om upphävande av förordning (EU) nr XXX/20XX (EUT XX, XX.XX.20XX, s. XX).

²⁶ Direktiv 2013/34/EU vad gäller vissa stora företags och koncerners tillhandahållande av icke-finansiell information och upplysningar om mångfaldspolicy.

²⁷ Europaparlamentets och rådets direktiv 20XX/XX/EU om ändring av direktiv 2013/34/EU, direktiv 2004/109/EG, direktiv 2006/43/EG och förordning (EU) nr 537/2014 vad gäller företagens hållbarhetsrapportering (EUT XX, XX.XX.20XX, s. XX).

- (11) I juli 2021 offentliggjorde kommissionen och Europeiska utrikestjänsten en vägledning²⁸ för att hjälpa företag i unionen att vidta lämpliga åtgärder, för att hantera risken för tvångsarbete i sin verksamhet och i sina leveranskedjor.
- (12) Såsom erkänns i kommissionens meddelande om anständigt arbete i världen²⁹ krävs det, utan hinder av gällande strategier och lagstiftningsramar, ytterligare åtgärder för att uppnå målet att få bort produkter som tillverkats genom tvångsarbete från unionens marknad, vilket kommer att bidra ytterligare till kampen mot tvångsarbete globalt.
- (13) Europaparlamentet har i sina resolutioner kraftfullt fördömt tvångsarbete och begärt ett förbud för produkter som tillverkats genom tvångsarbete³⁰. Det är således en fråga om allmän moral att produkter som tillverkats genom tvångsarbete kan tillhandahållas på unionens marknad eller exporteras till tredjeländer utan att det finns någon effektiv mekanism för att förbjuda eller dra tillbaka dessa produkter.
- (14) För att komplettera unionens rättsliga och politiska ramar för tvångsarbete bör utsläppande och tillhandahållande på unionens marknad av produkter som tillverkats genom tvångsarbete och export av inhemskt tillverkade och importerade produkter som tillverkats genom tvångsarbete förbjudas och det bör även säkerställas att sådana produkter dras tillbaka från unionens marknad.
- (15) Det finns för närvarande ingen unionslagstiftning som ger medlemsstaternas myndigheter behörighet att direkt kvarhålla, beslagta eller besluta om ett tillbakadragande av en produkt på grundval av ett konstaterade av att den tillverkats, helt eller delvis, genom tvångsarbete.
- (16) För att säkerställa att förbudet är ändamålsenligt bör det vara tillämpligt på produkter för vilka tvångsarbete använts i något led av dess produktion, tillverkning, skörd eller utvinning, inbegripet behandling och förädling som sammanhänger med produkten. Förbudet bör gälla för alla produkter, av alla slag, inbegripet deras komponenter, och bör vara tillämpligt för alla produkter oavsett sektor och ursprung samt oavsett om de är inhemskt tillverkade eller importerade eller om de släpps ut eller tillhandahålls på unionens marknad eller exporteras.
- (17) Förbudet bör bidra till de internationella ansträngningarna för att avskaffa tvångsarbete. Definitionen av tvångsarbete bör därför överensstämma med den definition som fastställts i ILO:s konvention nr 29. Den definition av tvångsarbete som ålagts av myndigheter bör överensstämma med ILO:s konvention nr 105 som särskilt förbjuder användningen av tvångsarbete som ett straff för ett uttryck för politiska åsikter, i syfte att främja den ekonomiska utvecklingen, såsom en arbetsdisciplinär

²⁸ Vägledning om tillbörlig aktsamhet för företag i EU för att hantera risken för tvångsarbete i deras verksamhet och leveranskedjor.

²⁹ Meddelande från kommissionen till Europaparlamentet, rådet och Europeiska ekonomiska och sociala kommittén av den 23 mars 2022 om anständigt arbete i hela världen för en global rättvis omställning och en hållbar återhämtning (COM(2022) 66 final).

³⁰ Se resolutionerna: [RESOLUTIONSFÖRSLAG Ett nytt handelsinstrument för att förbjuda produkter som tillverkas genom tvångsarbete \(europa.eu\)](#), [Antagna texter - Tvångsarbete och uigurerernas situation i Uiguriska autonoma regionen Xinjiang - Torsdag den 17 december 2020 \(europa.eu\)](#), [Antagna texter - Tvångsarbete i Linglong-fabriken och miljöprotester i Serbien - Torsdag den 16 december 2021 \(europa.eu\)](#).

åtgärd, som ett straff för deltagande i strejker eller i diskriminerande syfte av rasskäl eller på religiösa eller andra grunder³¹.

- (18) Mikroföretag och små och medelstora företag kan ha begränsade resurser och begränsad förmåga för att säkerställa att de produkter de släpper ut eller tillhandahåller på unionens marknad är fria från tvångsarbete. Kommissionen bör därför utfärda riktlinjer om tillbörlig aktsamhet vad gäller tvångsarbete, vilka även bör ta hänsyn till de ekonomiska aktörernas storlek och ekonomiska resurser. Kommissionen bör även utfärda riktlinjer om riskindikatorer för tvångsarbete och om offentligt tillgänglig information i syfte att hjälpa små och medelstora företag, liksom andra ekonomiska aktörer, att efterleva kraven i förbudet.
- (19) Medlemsstaternas behöriga myndigheter bör övervaka marknaden och identifiera överträdelser av förbudet. Medlemsstaterna ska vid utseendet av sina behöriga myndigheter säkerställa att dessa har de resurser som krävs och att deras personal har den kompetens och de kunskaper som krävs, särskilt vad gäller de mänskliga rättigheterna, förvaltning av värdekedjor och processer för tillbörlig aktsamhet. De behöriga myndigheter bör ha ett nära samarbete med de nationella arbetsinspektionerna och de rättsliga och brottsbekämpande myndigheterna, inbegripet dem som ansvarar för bekämpningen av människohandel, så att man undviker att dessa myndigheters undersökningar äventyras.
- (20) För att göra förbudet mer ändamålsenligt bör de behöriga myndigheterna bevilja de ekonomiska aktörerna rimliga tidsfrister för att identifiera, begränsa, förebygga och avskaffa risken för tvångsarbete.
- (21) Vid identifieringen av potentiella överträdelser av förbudet bör de behöriga myndigheterna tillämpa en riskbaserad strategi och bedöma all information de har tillgång till. De behöriga myndigheterna bör inleda en undersökning om de, på grundval av all tillgänglig information, har fastställt att det finns välgrundade farhågor för en överträdelse av förbudet.
- (22) Innan de behöriga myndigheterna inleder en undersökning bör de begära av de ekonomiska aktörer som är under bedömning att de lämnar information om de åtgärder de vidtagit för att begränsa, förebygga och avskaffa risken för tvångsarbete i sin verksamhet och i sina värdekedjor med avseende på de produkter som är föremål för bedömning. Genom att tillämpa sådan tillbörlig aktsamhet vad gäller tvångsarbete bör den ekonomiska aktören löpa lägre risk för att ha tvångsarbete i sin verksamhet och sina värdekedjor. Lämplig tillbörlig aktsamhet betyder att tvångsarbetsproblem i värdekedjan har identifierats och åtgärdats i överensstämmelse med relevant unionslagstiftning och relevanta internationella standarder. Detta innebär att de behöriga myndigheterna inte bör inleda någon undersökning i de fall det inte finns några välgrundade farhågor för en överträdelse av förbudet, till exempel (men inte uteslutande) på grund av att tillämplig lagstiftning, riktlinjer, rekommendationer eller några andra bestämmelse om tillbörlig aktsamhet vad gäller tvångsarbete tillämpas på ett sätt som begränsar, förebygger och avskaffar risken för tvångsarbete.
- (23) I syfte att säkerställa ett samarbete mellan de behöriga myndigheter som utsetts inom ramen för denna och annan relevant lagstiftning och i syfte att säkerställa samstämmighet i deras handlingar och beslut bör de behöriga myndigheter som utsetts

³¹ [Vad är tvångsarbete, modernt slaveri och människohandel \(Forced labour, modern slavery and human trafficking\) \(ilo.org\)](#) och ILO:s konventioner nr 29 och nr 105 som nämns där.

inom ramen för denna förordning, i förekommande fall, begära information från andra relevanta myndigheter, om huruvida de ekonomiska aktörer som är under bedömning omfattas av krav på tillbörlig aktsamhet vad gäller tvångsarbete, och i så fall uppfyller dessa, i enlighet med tillämplig unionslagstiftning eller nationell lagstiftning i en medlemsstat i vilken det fastställs krav på tillbörlig aktsamhet och transparens vad gäller tvångsarbete.

- (24) I en undersöknings preliminära skede bör de behöriga myndigheterna inrikta sig på de ekonomiska aktörer som ingår i de led i värdekedjan där det finns en högre risk för tvångsarbete för de undersökta produkterna, varvid hänsyn ska tas till de ekonomiska aktörernas storlek och ekonomiska resurser, mängden berörda produkter och omfattningen av det misstänkta tvångsarbetet.
- (25) När de begär in information i samband med undersökningen ska de behöriga myndigheterna, så långt som möjligt och i den mån detta inte hindrar undersökningen från att genomföras på ett effektivt sätt, prioritera de undersökta ekonomiska aktörer som ingår i de led i värdekedjan som är så nära som möjligt där det finns risk för tvångsarbete samt ta hänsyn till de ekonomiska aktörernas storlek och ekonomiska resurser, mängden berörda produkter och omfattningen av det misstänkta tvångsarbetet.
- (26) De behöriga myndigheterna bör ha bevisbördan för att fastställa att tvångsarbete har använts i något led i en produkts produktion, tillverkning, skörd eller utvinning, inbegripet behandling och förädling som sammanhänger med produkten, på grundval av all information och bevisning som samlats in under undersökningens gång, inbegripet i det preliminära skedet. För att garantera de ekonomiska aktörernas rätt till ett korrekt förfarande ska dessa ges möjlighet att lämna information till sitt försvar till de behöriga myndigheterna under hela undersökningens gång.
- (27) Om de behöriga myndigheterna har konstaterat att de ekonomiska aktörerna överträtt förbudet bör de utan dröjsmål förbjuda att de berörda produkterna släpps ut och tillhandahålls på unionens marknad eller exporteras från unionen samt begära att de undersökta ekonomiska aktörerna drar tillbaka de berörda produkter som redan tillhandahållits från unionens marknad och ser till att de förstörs, görs obrukbara eller på annat sätt bortskaffas i enlighet med nationell lagstiftning som är förenlig med unionslagstiftningen, inbegripet unionslagstiftningen om avfallshantering.
- (28) I detta beslut ska de behöriga myndigheterna ange undersökningsresultaten och den information som ligger till grund för dessa resultat samt fastställa en rimlig tidsfrist för de ekonomiska aktörerna att efterleva beslutet och ange de uppgifter som krävs för att det ska vara möjligt att identifiera den produkt som beslutet gäller. Kommissionen bör ges befogenhet att anta de genomförandeakter som är nödvändiga för att närmare ange vilken information detta slags beslut ska innehålla.
- (29) Vid fastställandet av en rimlig tidsfrist för att efterleva föreläggandet bör de behöriga myndigheterna ta hänsyn till de berörda ekonomiska aktörernas storlek och ekonomiska resurser.
- (30) Om de ekonomiska aktörerna inte har efterlevt de behöriga myndigheternas beslut vid utgången av det fastställda tidsfristen bör de behöriga myndigheterna säkerställa att de berörda produkterna varken kan föras in till eller tillhandahållas på unionens marknad eller exporteras samt att de dras tillbaka från unionens marknad och att alla produkter som eventuellt finns kvar hos de berörda ekonomiska aktörerna förstörs, görs obrukbara eller på annat sätt bortskaffas i enlighet med nationell lagstiftning som är

förenlig med unionslagstiftningen, inbegripet unionslagstiftningen om avfallshantering, på de ekonomiska aktörernas bekostnad.

- (31) De ekonomiska aktörerna bör ha möjlighet att begära att de behöriga myndigheterna omprövar ett beslut, under förutsättning att de lämnat ny information som visar att det inte går att konstatera att de berörda produkterna tillverkats genom tvångsarbete. De behöriga myndigheterna bör återkalla sitt beslut, varvid de bör ange att det på grundval av ny information inte kan fastställas att produkterna har tillverkats genom tvångsarbete.
- (32) Varje person, oavsett om det är en fysisk eller juridisk person, och varje sammanslutning som inte är en juridisk person bör ha rätt att lämna information till de behöriga myndigheterna om den anser att produkter som tillverkats genom tvångsarbete släpps ut eller tillhandahålls på unionens marknad samt att bli underrättade om resultatet av bedömningen av den information som lämnats.
- (33) Kommissionen bör utfärda riktlinjer i syfte att underlätta för de ekonomiska aktörerna och de behöriga myndigheterna att genomföra förbudet. Dessa riktlinjer bör innehålla en vägledning om tillbörlig aktsamhet vad gäller tvångsarbete och kompletterande information till de behöriga myndigheterna om genomförandet av förbudet. Vägledningen om tillbörlig aktsamhet vad gäller tvångsarbete bör bygga på den vägledning om tillbörlig aktsamhet för företag i EU för att hantera risken för tvångsarbete i deras verksamhet och leveranskedjor som offentliggjordes av kommissionen och Europeiska utrikestjänsten i juli 2021. Riktlinjerna bör vara förenliga med kommissionens övriga riktlinjer i detta hänseende och relevanta riktlinjer från internationella organisationer. Rapporter från internationella organisationer, särskilt ILO, och andra oberoende och kontrollerbara informationskällor bör beaktas vid fastställandet av riskindikatorer.
- (34) De behöriga myndigheternas beslut om fastställande av en överträdelse av ett förbud bör meddelas tullmyndigheterna som bör bemöda sig om att identifiera de berörda produkterna bland de produkter som deklarerats för övergång till fri omsättning eller export. De behöriga myndigheterna ska ansvara för den övergripande kontrollen av efterlevnaden av förbudet vad gäller den inre marknaden och de produkter som förs in till eller ut från unionens marknad. Eftersom tvångsarbete ingår som ett led i tillverkningsprocessen och inte lämnar några spår på produkten och förordning (EU) 2019/1020 endast omfattar tillverkade produkter och har ett tillämpningsområde som är begränsat till övergång till fri omsättning är det inte möjligt för tullmyndigheterna att handla självständigt i enlighet med förordning (EU) 2019/1020 för tillämpningen och kontrollen av efterlevnaden av förbudet. Den specifika utformningen av varje medlemsstats kontroll bör inte påverka tillämpningen av förordning Europaparlamentets och rådets (EU) nr 952/2013³² och dess allmänna bestämmelser om tullmyndigheternas kontroll- och övervakningsbefogenheter.
- (35) Den information som de ekonomiska aktörerna för närvarande gör tillgänglig för tullmyndigheterna omfattar endast allmän information om produkterna, men inte om tillverkare eller producenter och produktleverantörer eller specifik information om produkterna. För att tullmyndigheterna ska kunna identifiera sådana produkter som förs in till eller ut från unionens marknad som kan strida mot förordningen och därför bör stoppas vid EU:s yttre gräns bör de ekonomiska aktörerna lämna sådan

³² Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 952/2013 av den 9 oktober 2013 om fastställande av en tullkodex för unionen (omarbetning) (EUT L 269, 10.10.2013, s. 1).

information till tullmyndigheterna som gör det möjligt att sammankoppla de behöriga myndigheternas beslut med den berörda produkten. Det rör sig om information om tillverkaren eller producenten och produktleverantörerna samt all annan information om själva produkten. För detta ändamål bör kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter som identifierar de produkter för vilka det bör lämnas sådan information, med hjälp av bl.a. den databas som inrättas i denna förordning samt den information och de beslut från de behöriga myndigheterna som registrerats i det informations- och kommunikationssystem som avses i artikel 34 i förordning (EU) 2019/1020 (ICSMS). Kommissionen bör dessutom ges befogenhet att anta de genomförandeakter som är nödvändiga för att specificera de närmare uppgifterna om den information som de ekonomiska aktörerna ska göra tillgänglig för tullmyndigheterna. Denna information ska innehålla en beskrivning av produkten, produktens namn eller varumärke, särskilda krav enligt unionslagstiftningen för identifieringen av produkten (såsom typ, referens, modell och parti- och serienummer som är anbringat på produkten eller lämnas på förpackningen eller i ett dokument som åtföljer produkten, eller den unika identifieraren i det digitala produktpasset) samt uppgifter om tillverkaren eller producenten och produktleverantörerna, inbegripet för var och en av dessa deras namn, firma eller registrerade varumärke, kontaktuppgifter, unika identifieringsnummer i det land de är etablerade i och, om tillgängligt, deras registrerings- och identitetsnummer för ekonomiska aktörer (Eori-nummer). Vid översynen av unionens tullkodex kommer man att överväga att i tullagstiftningen införa den information som de ekonomiska aktörerna måste göra tillgänglig för tullmyndigheterna med hänseende till kontrollen av efterlevnaden av denna förordning och mer allmänt för att öka transparensen i leveranskedjan.

- (36) Tullmyndigheter som identifierar en produkt som kan vara omfattad av ett beslut som meddelats av en behörig myndighet som konstaterat en överträdelse av förbudet bör skjuta upp övergången till fri omsättning för den berörda produkten och omgående underrätta de behöriga myndigheterna. De behöriga myndigheterna ska komma fram till en slutsats inom en rimlig tidsfrist om det fall som tullmyndigheterna underrättat dem om, antingen genom att bekräfta eller förneka att den berörda produkten omfattas av ett beslut. När så är nödvändigt bör de behöriga myndigheterna ha rätt att begära att uppskjutandet av övergången till fri omsättning ska kvarstå. Om de behöriga myndigheterna inte kommer fram till någon slutsats inom den fastställda tidsfristen bör tullmyndigheterna frigöra produkterna, under förutsättning att alla övriga tillämpliga krav och formaliteter är uppfyllda. I allmänhet bör övergång till fri omsättning eller export inte heller anses vara bevis för efterlevnad av unionsrätten, eftersom en sådan övergång inte nödvändigtvis innefattar en fullständig kontroll av efterlevnaden.
- (37) Om de behöriga myndigheterna drar slutsatsen att en produkt omfattas av ett beslut som konstaterar en överträdelse av förbudet bör de omedelbart underrätta tullmyndigheterna som bör vägra övergång till fri omsättning eller export för den berörda produkten. Produkten bör förstöras, göras obrukbar eller på annat sätt bortskaffas i enlighet med nationell lagstiftning som är förenlig med unionslagstiftningen, inbegripet unionslagstiftningen om avfallshantering, vilket utesluter återexport när det rör sig om icke-unionsvaror.
- (38) De villkor som är tillämpliga på en produkt under den tid som övergången till fri omsättning eller exporten är uppskjuten, inbegripet vad gäller lagring eller förstörelse eller bortskaffande vid vägran av övergång till fri omsättning, bör fastställas av tullmyndigheterna, i tillämpliga fall i enlighet med förordning (EU) nr 952/2013. Om

produkter som förs in till unionens marknad behöver ytterligare förädling ska de hänföras till lämpligt tullförfarande för att möjliggöra förädling i enlighet med artiklarna 220, 254, 256, 257 och 258 i förordning (EU) nr 952/2013.

- (39) En enhetlig kontroll av efterlevnaden av förbudet vad gäller produkter som förs in till eller ut från unionens marknad kan endast uppnås genom ett systematiskt informationsutbyte och samarbete mellan de behöriga myndigheterna, tullmyndigheterna och kommissionen.
- (40) De behöriga myndigheterna bör använda ICSMS för insamling, lagring och behandling av information, i strukturerad form, om frågor rörande efterlevnaden av förbudet. Kommissionen, de behöriga myndigheterna och tullmyndigheterna bör ha tillgång till detta system så att de kan utföra sina respektive uppgifter inom ramen för denna förordning.
- (41) I syfte att optimera och avlasta kontrollprocessen för de produkter som förs in till eller ut från unionens marknad är det nödvändigt att man tillåter automatiserad dataöverföring mellan ICSMS och tullsystemen. Det ska göras åtskillnad på de olika dataöverföringarna med hänsyn till deras respektive syfte. För det första bör beslut om konstaterande av en överträdelse av förbudet meddelas från ICSMS till det elektroniska tullriskhanteringssystem (CRMS) som avses i artikel 36 i kommissionens genomförandeförordning (EU) 2015/2447³³, utan att detta har någon inverkan på den eventuella framtida utvecklingen av tullriskhanteringsmiljön, för att de ska kunna användas av tullmyndigheterna för att identifiera produkter som kan vara omfattade av ett beslut. De tillgängliga gränssnitten i tullmiljön bör användas för dessa första dataöverföringar. För det andra är det i de fall tullmyndigheterna identifierar en sådan produkt nödvändigt att använda ett ärendehanteringssystem för att bl.a. överföra underrättelsen om uppskjutandet, de behöriga myndigheternas slutsatser och resultaten av de åtgärder som vidtagits av tullmyndigheterna. Europeiska unionens kontaktpunkt för tull bör användas för dessa andra dataöverföringar mellan ICSMS och de nationella tullsystemen. För det tredje innehåller tullsystemen information om produkter som förs in till och ut från unionens marknad som de behöriga myndigheterna kan ha behov av för att utföra sina uppgifter, men som inte är tillgängliga för dem. Denna information bör därför extraheras och överföras till ICSMS. För att begränsa bördan för tullmyndigheterna bör de tre sammankopplingarna vara automatiserade i hög grad och lätta att använda. Kommissionen bör ges befogenhet att, i samarbete med tullmyndigheterna och de behöriga myndigheterna, anta de genomförandeakter som är nödvändiga för att fastställa de procedurregler, praktiska arrangemang och dataelement som bör överföras mellan ICSMS och tullsystemen samt alla andra eventuella kompletterande krav.
- (42) I syfte att säkerställa en effektiv efterlevnad bör de beslut som fattats av en behörig myndighet i en medlemsstat erkännas och genomföras av de behöriga myndigheterna i de övriga medlemsstaterna när det gäller produkter med samma identifiering och från samma leveranskedja vilka konstaterats vara tillverkade genom tvångsarbete.
- (43) Om det vid tillämpningen av förbudet är nödvändigt att behandla personuppgifter bör sådan behandling ske i enlighet med unionslagstiftningen om skydd av personuppgifter. All behandling av personuppgifter i samband med förbudet omfattas

³³ Kommissionens genomförandeförordning (EU) 2015/2447 av den 24 november 2015 om närmare regler för genomförande av vissa bestämmelser i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 952/2013 om fastställande av en tullkodex för unionen (EUT L 343, 29.12.2015, s. 558).

av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/679³⁴ och Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1725³⁵.

- (44) I syfte att säkerställa en effektiv efterlevnad av förbudet är det nödvändigt att inrätta ett nätverk för att säkerställa en strukturerad samordning och ett strukturerat samarbete mellan medlemsstaternas behöriga myndigheter, och om så är lämpligt, experter från tullmyndigheterna, och kommissionen. Detta nätverk bör även ha till syfte att rationalisera de förfaranden som de behöriga myndigheterna i unionen tillämpar för att underlätta medlemsstaternas genomförande av gemensamma efterlevnadsåtgärder, inbegripet gemensamma undersökningar. Denna administrativa stödstruktur bör möjliggöra en sammanslagning av resurser och upprätthållandet av ett informations- och kommunikationssystem mellan medlemsstaterna och kommissionen, vilket i sin tur kommer att bidra till att förbättra efterlevnaden av förbudet.
- (45) Eftersom tvångsarbete är ett globalt problem och med tanke på att de globala värdekedjorna är nära sammanlänkade är det nödvändigt att främja det internationella samarbetet mot tvångsarbete, vilket även kommer att förbättra både tillämpningen och kontrollen av efterlevnaden av förbudet. Kommissionen bör, när så är lämpligt, samarbeta och utbyta information med myndigheter i tredjeländer och internationella organisationer i syfte att främja ett effektivt genomförande av förbudet. Internationellt samarbete med myndigheter i tredjeländer bör ske på ett strukturerat sätt inom ramen för de befintliga strukturerna för dialog, t.ex. människorättsdialogerna med tredjeländer, eller, om så är nödvändigt, inom ramen för särskilda strukturer som kommer att inrättas på ad hoc-basis.
- (46) För att säkerställa enhetliga villkor för genomförandet av denna förordning bör kommissionen tilldelas genomförandebefogenheter. Dessa befogenheter bör utövas i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011³⁶.
- (47) I syfte att komplettera eller ändra vissa icke-väsentliga delar av denna förordning bör befogenheten att anta akter i enlighet med artikel 290 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (*EUF-fördraget*) delegeras till kommissionen. Det är särskilt viktigt att kommissionen genomför lämpliga samråd under sitt förberedande arbete, inklusive på expertnivå. När kommissionen förbereder och utarbetar delegerade akter bör den se till att relevanta handlingar översänds samtidigt till Europaparlamentet och rådet och att detta sker så snabbt som möjligt och på lämpligt sätt.
- (48) I syfte att säkerställa att tullmyndigheterna får all den information om produkten som är nödvändig för att kunna agera på ett effektivt sätt, inbegripet den information som identifierar den berörda produkten, information om tillverkaren eller producenten och information om produktleverantörerna när det gäller produkter som förs in till eller ut från unionens marknad, bör befogenheten att anta akter i enlighet med artikel 290 i EUF-fördraget delegeras till kommissionen. Tullmyndigheterna måste snabbt kunna

³⁴ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/679 av den 27 april 2016 om skydd för fysiska personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter och om upphävande av direktiv 95/46/EG (allmän dataskyddsförordning) (EUT L 119, 4.5.2016, s. 1).

³⁵ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1725 av den 23 oktober 2018 om skydd för fysiska personer med avseende på behandling av personuppgifter som utförs av unionens institutioner, organ och byråer och om det fria flödet av sådana uppgifter samt om upphävande av förordning (EG) nr 45/2001 och beslut nr 1247/2002/EG (EUT L 295, 21.11.2018, s. 39).

³⁶ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 av den 16 februari 2011 om fastställande av allmänna regler och principer för medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter (EUT L 55, 28.2.2011, s. 13).

erhålla information om specifika produkter som identifieras i de behöriga myndigheternas beslut så att de effektivt och snabbt kan agera och vidta åtgärder. I dessa fall bör delegerade akter antas genom ett skyndsamt förfarande.

- (49) Eftersom målet för denna förordning, dvs. förbudet, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna utan snarare, på grund av dess omfattning och verkningar, kan uppnås bättre på unionsnivå, kan unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går denna förordning inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå detta mål.
- (50) För att de åtgärder som föreskrivs i denna förordning snabbt ska kunna börja tillämpas bör den träda i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Kapitel I

Allmänna bestämmelser

Artikel 1

Innehåll och tillämpningsområde

1. I denna förordning fastställs bestämmelser som förbjuder ekonomiska aktörer att släppa ut och tillhandahålla produkter som tillverkats genom tvångsarbete på unionens marknad samt att exportera sådana produkter från unionens marknad.
2. Denna förordning omfattar inte tillbakadragande av produkter som redan nått slutanvändarna på unionens marknad.

Artikel 2

Definitioner

I denna förordning gäller följande definitioner:

- (a) *tvångsarbete*: tvångsarbete eller obligatoriskt arbete enligt definitionen i artikel 2 i Internationella arbetsorganisationens konvention om tvångsarbete från 1930 (nr 29), inbegripet barnarbete.
- (b) *tvångsarbete som ålagts av myndigheter*: användning av tvångsarbete såsom detta beskrivs i artikel 1 i Internationella arbetsorganisationens konvention angående avskaffande av tvångsarbete från 1957 (nr 105).
- (c) *tillbörlig aktsamhet vad gäller tvångsarbete*: de ekonomiska aktörernas ansträngningar för att genomföra obligatoriska krav, frivilliga riktlinjer, rekommendationer och förfaranden för att identifiera, förebygga, begränsa och avskaffa tvångsarbete när det gäller produkter som ska tillhandahållas på unionens marknad eller exporteras.
- (d) *tillhandahållande på marknaden*: varje leverans av en produkt för distribution, konsumtion eller användning på unionens marknad i samband med kommersiell verksamhet, mot betalning eller gratis, och i det fall produkten erbjuds till försäljning online eller genom andra metoder för distansförsäljning anses ett tillhandahållande

på marknaden äga rum om försäljningserbjudandet är riktat till slutanvändare i unionen.

- (e) *utsläppande på marknaden*: det första tillhandahållandet av en produkt på unionens marknad.
- (f) *produkt*: en produkt som kan värderas i pengar och som i sig kan vara föremål för affärstransaktioner, oavsett om den är utvunnen, skördad, producerad eller tillverkad, inbegripet behandling och förädling som sammanhänger med produkten i fråga i något led av dess leveranskedja.
- (g) *produkt som tillverkats genom tvångsarbete*: en produkt för vilken tvångsarbete använts helt eller delvis i något skede av dess utvinning, skörd, produktion eller tillverkning, inbegripet behandling och förädling som sammanhänger med produkten i fråga i något led av dess leveranskedja.
- (h) *ekonomisk aktör*: en fysisk eller juridisk person eller sammanslutning av personer som släpper ut eller tillhandahåller produkter på unionens marknad eller exporterar produkter.
- (i) *tillverkare*: tillverkaren av produkten i enlighet med den unionslagstiftning som är tillämplig på produkten i fråga.
- (j) *producent*: en producent av sådana jordbruksprodukter som avses i artikel 38.1 i EUF-fördraget eller av råvaror.
- (k) *produktleverantör*: en fysisk eller juridisk person eller sammanslutning av personer i leveranskedjan som utvinner, skördar, producerar eller tillverkar en produkt, helt eller delvis, eller medverkar i behandlingen eller förädlingen av produkten i fråga i något led av dess leveranskedja som tillverkare eller i någon annan egenskap.
- (l) *importör* : en fysisk eller juridisk person eller sammanslutning av personer som är etablerad i unionen och som släpper ut en produkt från ett tredjeland på unionens marknad.
- (m) *exportör*: en exportör enligt definitionen i artikel 1.19 i kommissionens delegerade förordning (EU) 2015/2446³⁷.
- (n) *välgrundad farhåga*: ett välgrundat skäl, grundat på objektiv och verifierbar information, för de behöriga myndigheterna att misstänka att en produkt sannolikt har tillverkats genom tvångsarbete.
- (o) *tullmyndigheter*: tullmyndigheter enligt definitionen i artikel 5.1 i förordning (EU) nr 952/2013.
- (p) *produkter som förs in till unionens marknad*: produkter från tredjeländer avsedda att släppas ut på unionens marknad eller avsedda för privat bruk eller konsumtion inom unionens tullområde och som hänförs till tullförfarandet övergång till fri omsättning.
- (q) *produkter som förs ut från unionens marknad*: produkter som hänförs till tullförfarandet export.

³⁷ Kommissionens delegerade förordning (EU) 2015/2446 av den 28 juli 2015 om komplettering av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 952/2013 vad gäller närmare regler avseende vissa bestämmelser i unionens tullkodex (EUT L 343, 29.12.2015, s. 1).

- (r) *övergång till fri omsättning*: det förfarande som anges i artikel 201 i förordning (EU) nr 952/2013.
- (s) *export*: det förfarande som anges i artikel 269 i förordning (EU) nr 952/2013.
- (t) *systemet med en enda kontaktpunkt hos tullen i EU för utbyte av intyg eller EU CSW-CERTEX*: det system som fastställs i artikel 4 i [förordning EU) XX/20XX om inrättande av en miljö med en enda kontaktpunkt för tullen i EU och om ändring av förordning (EU) nr 952/2013 (COM/2020/673 final)].
- (u) *nationella kontaktpunkter för tull*: de nationella kontaktpunkterna för tull enligt definitionen i artikel 2.9 i [Europaparlamentets och rådets förordning (EU) XX/20XX³⁸].

Artikel 3

Förbud mot produkter som tillverkats genom tvångsarbete

De ekonomiska aktörerna ska inte släppa ut eller tillhandahålla produkter på unionens marknad som tillverkats genom tvångsarbete och de ska inte heller exportera sådana produkter.

Kapitel II

De behöriga myndigheternas undersökningar och beslut

Artikel 4

Undersökningarnas preliminära skede

1. De behöriga myndigheterna ska tillämpa en riskbaserad strategi vid bedömningen av om det är sannolikt att en ekonomisk aktör agerat i strid med artikel 3. Bedömningen ska grunda sig på all relevant information de har tillgång till, inbegripet följande information:
 - (a) Den information som inlämnats av en fysisk eller juridisk person eller en sammanslutning som inte är en juridisk person i enlighet med artikel 10.
 - (b) Riskindikatorerna och annan relevant information som lämnats i enlighet med artikel 23.b och c.
 - (c) Den databas som avses i artikel 11.
 - (d) Den information och de beslut som registrerats i det informations- och kommunikationssystem som avses i artikel 22.1, inbegripet eventuella tidigare fall rörande en ekonomisk aktörs efterlevnad eller bristande efterlevnad av artikel 3.
 - (e) Den information som de behöriga myndigheterna begärt från andra berörda myndigheter, om så är nödvändigt, om huruvida de ekonomiska aktörer som är föremål för bedömning omfattas av krav på tillbörlig aktsamhet vad gäller

³⁸ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) XX/20XX av den ... , EUT,

tvångsarbete, och i så fall uppfyller dessa, i enlighet med tillämplig unionslagstiftning eller nationell lagstiftning i en medlemsstat i vilken det fastställs krav på tillbörlig aktsamhet och transparens vad gäller tvångsarbete.

2. Vid sin bedömning av sannolikheten för att en ekonomisk aktör handlat i strid med artikel 3 ska de behöriga myndigheterna inrikta sig på de ekonomiska aktörer som ingår i de led i värdekedjan som är så nära som möjligt där det finns risk för tvångsarbete samt ta hänsyn till de ekonomiska aktörernas storlek och ekonomiska resurser, mängden berörda produkter och omfattningen av det misstänkta tvångsarbetet.
3. Innan de behöriga myndigheterna inleder en undersökning i enlighet med artikel 5.1 ska de begära av de ekonomiska aktörer som är föremål för bedömning att de lämnar information om de åtgärder de vidtagit för att identifiera, förebygga, begränsa och avskaffa risken för tvångsarbete i sin verksamhet och i sina värdekedjor med avseende på de produkter som är föremål för bedömning, inbegripet på grundval av något av följande:
 - (a) Tillämplig unionslagstiftning eller nationell lagstiftning i en medlemsstat i vilken det fastställs krav på tillbörlig aktsamhet och transparens vad gäller tvångsarbete.
 - (b) De riktlinjer som utfärdats av kommissionen enligt artikel 23 a.
 - (c) De riktlinjer och rekommendationer om tillbörlig aktsamhet som utfärdats av FN, ILO, OECD och andra relevanta internationella organisationer.
 - (d) Andra krav rörande tillbörlig aktsamhet vad gäller tvångsarbete.
4. Den ekonomiska aktören ska besvara den begäran från de behöriga myndigheterna som avses i punkt 3 inom 15 arbetsdagar från det datum då den mottog begäran. De ekonomiska aktörerna kan lämna all annan information de anser vara relevant med avseende på denna artikel till de behöriga myndigheterna.
5. De behöriga myndigheterna ska inom 30 arbetsdagar från mottagandet av den information som lämnats av de ekonomiska aktörerna i enlighet med punkt 4 slutföra undersökningens preliminära skede, vilket syftar till att fastställa huruvida det finns välgrundade farhågor för en överträdelse av artikel 3 på grundval av den bedömning som avses i punkt 1 och den information som lämnats av de ekonomiska aktörerna i enlighet med punkt 4.
6. Om den ekonomiska aktören kan påvisa att den tillämpar tillbörlig aktsamhet på grundval av identifierade fall av tvångsarbete i sin leveranskedja och att den har antagit och genomför åtgärder som är lämpliga och ändamålsenliga för att på kort tid avskaffa tvångsarbete ska den behöriga myndigheten ta vederbörlig hänsyn till detta.
7. De behöriga myndigheterna ska inte inleda en undersökning i enlighet med artikel 5, och underrätta de ekonomiska aktörer som är föremål för bedömning om detta, om de på grundval av den bedömning som avses i punkt 1 och den information som lämnats av de ekonomiska aktörerna i enlighet med punkt 4 anser att det inte finns några välgrundade farhågor för en överträdelse av artikel 3, till exempel (men inte uteslutande) på grund av att sådan tillämplig lagstiftning, riktlinjer, rekommendationer eller andra bestämmelse om tillbörlig aktsamhet vad gäller tvångsarbete som avses i punkt 3 tillämpas på ett sätt som begränsar, förebygger och avskaffar risken för tvångsarbete.

Artikel 5

Undersökningar

1. Om en behörig myndighet i enlighet med artikel 4.5 fastställer att det finns välgrundade farhågor för en överträdelse av artikel 3 ska den besluta att inleda en undersökning av de berörda produkterna och ekonomiska aktörerna.
2. En behörig myndighet som inleder en undersökning i enlighet med punkt 1 ska, inom tre arbetsdagar från dagen för beslutet om att inleda en undersökning, underrätta de ekonomiska aktörer som är föremål för undersökning om följande:
 - (a) Inledandet av undersökningen och de möjliga konsekvenserna av denna.
 - (b) De produkter som omfattas av undersökningen.
 - (c) Skälen till inledandet av en undersökning, utom om detta skulle äventyra undersökningens resultat.
 - (d) Möjligheten för de ekonomiska aktörerna att lämna in övriga dokument och övrig information till den behöriga myndigheten samt tidsfristen för inlämnandet av sådan information.
3. De undersökta ekonomiska aktörerna ska på begäran av de behöriga myndigheterna lämna all information som är relevant och nödvändig för undersökningen till de behöriga myndigheterna, inbegripet information för att identifiera den undersökta produkten, dess tillverkare eller producent och produktleverantörerna. När de behöriga myndigheterna begär detta slags information ska de så långt som möjligt
 - (a) prioritera de undersökta ekonomiska aktörer som ingår i de led i värdekedjan som är så nära som möjligt där det finns risk för tvångsarbete, och
 - (b) beakta de ekonomiska aktörernas storlek och ekonomiska resurser, mängden berörda produkter och omfattningen av det misstänkta tvångsarbetet.
4. De ekonomiska aktörerna ska lämna in sin information inom 15 arbetsdagar från den begäran som avses i punkt 3 eller lämna en motiverad begäran om en förlängning av denna tidsfrist.
5. De behöriga myndigheterna ska vid fastställandet av de tidsfrister som avses i denna artikel ta hänsyn till de berörda ekonomiska aktörernas storlek och ekonomiska resurser.
6. De behöriga myndigheterna kan utföra alla nödvändiga kontroller och inspektioner, bland annat undersökningar i tredjeländer, under förutsättning att de berörda ekonomiska aktörerna ger sitt samtycke och att myndigheterna i den medlemsstat eller det tredjeland där inspektionerna ska ske har blivit officiellt underrättade och inte gjort några invändningar.

Artikel 6

De behöriga myndigheternas beslut

1. De behöriga myndigheterna ska bedöma all information och bevisning som samlats in i enlighet med artiklarna 4 och 5 och på grundval därav, inom en rimlig tidsfrist från den dag de inledde undersökningen i enlighet med artikel 5.1, fastställa huruvida det skett en överträdelse av artikel 3.

2. Utan hinder av punkt 1 kan de behöriga myndigheterna fastställa att det skett en överträdelse av artikel 3 på grundval av andra tillgängliga uppgifter i det fall det inte är möjligt att samla in information och bevisning i enlighet med artikel 5.3 eller 5.6.
3. Om de behöriga myndigheterna inte kan fastställa att det skett en överträdelse av artikel 3 ska de fatta ett beslut om att avsluta undersökningen och underrätta de ekonomiska aktörerna om detta.
4. Om de behöriga myndigheterna fastställer att det skett en överträdelse av artikel 3 ska de utan dröjsmål anta ett beslut som innehåller följande:
 - (a) Ett förbud mot att släppa ut och tillhandahålla de berörda produkterna på unionens marknad och mot att exportera dem.
 - (b) Ett föreläggande till de undersökta ekonomiska aktörerna om att dra tillbaka de berörda produkter från unionens marknad som redan släppts ut eller tillhandahållits på marknaden.
 - (c) Ett föreläggande till de undersökta ekonomiska aktörerna om att bortskaffa de berörda produkterna i enlighet med nationell lagstiftning som är förenlig med unionslagstiftningen.
5. Om en ekonomisk aktör underlåter att efterleva det beslut som avses i punkt 4 ska de behöriga myndigheterna säkerställa allt följande:
 - (a) Att det är förbjudet att släppa ut och tillhandahålla de berörda produkterna på marknaden.
 - (b) Att de produkter som redan släppts ut eller tillhandahållits på marknaden dras tillbaka från unionens marknad.
 - (c) Att alla produkter som finns kvar hos den berörda ekonomiska aktören bortskaffas i enlighet med nationell lagstiftning som är förenlig med unionslagstiftningen på den ekonomiska aktörens bekostnad.
6. Om de ekonomiska aktörerna lämnar bevisning för att de efterlever det beslut som avses i punkt 4 och att de har avskaffat tvångsarbete i sin verksamhet och i sin leveranskedja vad gäller de berörda produkterna ska de berörda myndigheterna återkalla sitt beslut med avseende på framtiden och underrätta de ekonomiska aktörerna om detta.

Artikel 7

Beslutets innehåll

1. Det beslut som avses i artikel 6.4 ska innehålla samtliga uppgifter som anges nedan:
 - (a) Undersökningsresultaten och den information som ligger till grund för dessa.
 - (b) En rimlig tidsfrist för de ekonomiska aktörerna att efterleva föreläggandet, vilken inte bör vara kortare än 30 arbetsdagar och inte längre än vad som är nödvändigt för att dra tillbaka de berörda produkterna. Vid fastställandet av tidsfristen ska den behöriga myndigheten ta hänsyn till den ekonomiska aktörens storlek och ekonomiska resurser.
 - (c) All relevant information och särskilt de närmare uppgifter som gör det möjligt att identifiera den produkt som omfattas av beslutet, inbegripet uppgifter om tillverkaren eller producent och produktleverantörerna.

- (d) Om den finns tillgänglig och i tillämpliga fall, den information som krävs enligt tullagstiftningen såsom denna definieras i artikel 5.2 i förordning (EU) nr 952/2013.
2. Kommissionen ska anta genomförandeakter som närmare anger detaljerna för den information som ska ingå i besluten. Dessa detaljer ska som minst omfatta närmare uppgifter om den information som ska göras tillgänglig för tullmyndigheterna enligt artikel 16.3. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 29.

Artikel 8

Omprövning av beslut

1. De behöriga myndigheterna ska ge de ekonomiska aktörer som berörs av ett beslut som antagits i enlighet med artikel 6.4 möjlighet att begära en omprövning av beslutet inom 15 arbetsdagar från dagen för mottagandet av beslutet. När det gäller lättfördärliga varor, djur och växter ska denna tidsfrist vara 5 arbetsdagar. En begäran om omprövning ska innehålla information som visar att produkterna släpps ut eller tillhandahålls på marknaden eller kommer att exporteras i överensstämmelse med artikel 3.
2. En begäran om omprövning av ett beslut som antagits i enlighet med artikel 6.4 ska innehålla ny information som inte framlagts för den behöriga myndigheten under undersökningen. Begäran om omprövning ska fördröja verkställigheten av det beslut som antagits i enlighet med artikel 6.4 till dess att den behöriga myndigheten fattar beslut om begäran av omprövning.
3. Den behöriga myndigheten ska fatta beslut om begäran om omprövning inom 15 arbetsdagar från dagen för mottagandet av begäran. När det gäller lättfördärliga varor, djur och växter ska denna tidsfrist vara 5 arbetsdagar.
4. Om den behöriga myndigheten efter att ha beaktat den nya information som den ekonomiska aktören lämnat i enlighet med punkt 1 inte kan fastställa att produkterna har släppts ut eller tillhandahållits på marknaden eller exporterats i strid med artikel 3 ska den återkalla det beslut den antagit i enlighet med artikel 6.4.
5. Ekonomiska aktörer som berörs av ett beslut som fattats av en behörig myndighet i enlighet med denna förordning ska ha möjlighet att få detta beslut omprövat i processrättsligt och materiellt hänseende i domstol.
6. Punkt 5 ska inte påverka tillämpningen av nationell lagstiftning enligt vilken alla möjligheter till administrativ prövning ska vara uttömda innan en rättslig prövning kan komma i fråga.
7. Beslut som antagits av de behöriga myndigheterna i enlighet med artikel 6 och den här artikeln ska inte påverka tillämpningen av de rättsliga beslut som fattats av nationella domstolar i en medlemsstat med avseende på samma ekonomiska aktör eller samma produkt.

Artikel 9

De behöriga myndigheternas underrättelseplikt

1. Den behöriga myndigheten ska utan dröjsmål underrätta kommissionen och de andra medlemsstaternas behöriga myndigheter via det informations- och kommunikationssystem som avses i artikel 22.1 om följande:
 - (a) Alla sådana beslut om att inte inleda en undersökning efter undersökningens preliminära skede som avses i artikel 4.7.
 - (b) Alla sådana beslut om att inleda en undersökning som avses i artikel 5.1.
 - (c) Alla sådana beslut om att förbjuda utsläppande och tillhandahållande av produkterna på marknaden eller export av produkterna samt alla sådana förelägganden om att dra tillbaka produkter som redan har släppts ut eller tillhandahålls på marknaden och om bortskaffande av dessa som avses i artikel 6.4.
 - (d) Alla sådana beslut om att avsluta en undersökning som avses i artikel 6.3.
 - (e) Alla sådana återkallanden av ett beslut som avses i artikel 6.6.
 - (f) Alla sådana begäranden från en ekonomisk aktör om omprövning som avses i artikel 8.1.
 - (g) Alla resultat av en sådan omprövning som avses i artikel 8.4.
2. Kommissionen ska göra de beslut och de återkallanden som avses i punkt 1.c, d, e och g tillgängliga på en särskild webbplats.

Artikel 10

Inlämnande av information rörande överträdelser av artikel 3

1. Den information som inlämnas av en fysisk eller juridisk person eller en sammanslutning som inte är en juridisk person till de behöriga myndigheterna om påstådda överträdelser av artikel 3 ska innehålla uppgift om de berörda ekonomiska aktörerna och produkterna samt de skäl som ligger till grund för påståendet.
2. Den behöriga myndigheten ska så snart som möjligt underrätta den person eller sammanslutning som avses i punkt 1 om resultatet av bedömningen av deras inlämnade uppgifter.
3. Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/1937³⁹ ska tillämpas på rapportering av alla överträdelser av denna förordning och på skyddet av personer som rapporterar sådana överträdelser.

Artikel 11

Databasen över områden och produkter med risk för tvångsarbete

1. Kommissionen ska anlita externa experter för att tillhandahålla en vägledande, icke-uttömmande, verifierbar och regelbundet uppdaterad databas över risker för tvångsarbete i specifika geografiska områden och vad gäller specifika produkter, vilket även inbegriper tvångsarbete som ålagts av myndigheter. Denna databas ska grunda sig på de riktlinjer som avses i artikel 23 a, b och c och relevanta externa

³⁹ Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/1937 av den 23 oktober 2019 om skydd för personer som rapporterar om överträdelser av unionsrätten (EUT L 305, 26.11.2019, s. 17).

informationskällor från bland annat internationella organisationer och tredjeländers myndigheter.

2. Kommissionen ska säkerställa att de externa experterna gör databasen offentligt tillgänglig senast 24 månader efter denna förordnings ikraftträdande.
3. De ekonomiska aktörer som på unionens marknad släpper ut eller tillhandahåller produkter som inte nämns i den databas som avses i punkt 1 i denna artikel eller som kommer från ett område som inte nämns i databasen, eller som exporterar sådana produkter, måste också följa artikel 3.

Artikel 12

Behöriga myndigheter

1. Medlemsstaterna ska utse en eller flera behöriga myndigheter som ska ansvara för att fullgöra de skyldigheter som anges i denna förordning. De av medlemsstaterna utsedda behöriga myndigheterna ska ha ansvaret för att säkerställa ett effektivt och enhetligt genomförande av denna förordning i hela unionen.
2. Om en medlemsstat har utsett fler än en behörig myndighet ska den tydligt avgränsa uppgifterna för var och en av dem och fastställa kommunikations- och samordningsmekanismer som gör det möjligt för dessa myndigheter att ha ett nära samarbete och utföra sina uppgifter på ett effektivt sätt.
3. Senast tre månader efter den dag då denna förordning träder i kraft ska medlemsstaterna via det informations- och kommunikationssystem som avses i artikel 22.1 lämna följande information till kommissionen och övriga medlemsstater:
 - (a) Namn och adress och kontaktuppgifter för den eller de utsedda behöriga myndigheterna.
 - (b) Den eller de utsedda behöriga myndigheternas behörighetsområden.Medlemsstaterna ska regelbundet uppdatera den information som anges i leden a och b i första stycket i denna punkt.
4. Kommissionen ska offentliggöra förteckningen över utsedda behöriga myndigheter på sin webbplats och regelbundet uppdatera den förteckningen på grundval av de uppdateringar den mottar från medlemsstaterna.
5. Medlemsstaterna ska säkerställa att de utsedda behöriga myndigheterna utövar sina befogenheter opartiskt, transparent och med vederbörlig respekt för krav på tystnadsplikt. Medlemsstaterna ska säkerställa att deras behöriga myndigheter har de befogenheter och resurser som de behöver för att kunna genomföra undersökningar, inbegripet tillräckliga budgetmedel och andra resurser, samt har ett nära samarbete med de nationella arbetsinspektionerna och rättsliga och brottsbekämpande myndigheterna, inbegripet de som ansvarar för bekämpningen av människohandel.
6. Medlemsstaterna ska tilldela sina behöriga myndigheter befogenhet att ålägga påföljder i enlighet med artikel 30.

Artikel 13

Administrativt samarbete och kommunikation mellan behöriga myndigheter

1. Kommissionen ska säkerställa ett effektivt samarbete mellan medlemsstaternas behöriga myndigheter genom att underlätta och samordna utbytet och insamlingen av information och bästa praxis med avseende på tillämpningen av denna förordning.
2. De behöriga myndigheterna ska delta aktivt i det nätverk som anges i artikel 24.

Artikel 14

Erkännande av beslut

1. Beslut som fattats av en behörig myndighet i en medlemsstat ska erkännas och genomföras av de behöriga myndigheterna i de övriga medlemsstaterna i den utsträckning de avser sådana produkter som har samma identifiering och kommer från samma leveranskedja som de produkter som konstaterats vara tillverkade genom tvångsarbete.
2. En behörig myndighet som genom det informations- och kommunikationssystem som avses i artikel 22.1 mottagit en begäran från en behörig myndighet i en annan medlemsstat om information för att kunna kontrollera bevisning som lämnats av en ekonomisk aktör ska lämna denna information inom 15 arbetsdagar från mottagandet av begäran.
3. Om två behöriga myndigheter samtidigt inleder undersökningar rörande samma produkter eller ekonomiska aktörer ska huvudansvarig myndighet vara den myndighet som först underrättade kommissionen och den andra medlemsstatens behöriga myndigheter om beslutet att inleda en undersökning i enlighet med artikel 9.1 b.
4. Innan en behörig myndighet inleder en undersökning i enlighet med artikel 5 ska den i det informations- och kommunikationssystem som avses i artikel 22.1 kontrollera om det finns en sådan huvudansvarig myndighet som avses i punkt 3 som undersöker samma produkt och ekonomiska aktör.
5. Om det finns en sådan huvudansvarig myndighet som avses i punkt 3 ska de behöriga myndigheterna dela all bevisning och information de eventuellt har med den huvudansvariga myndigheten i syfte att underlätta undersökningen och inte inleda en separat undersökning.
6. Den huvudansvariga myndigheten ska genomföra undersökningen och anta ett beslut i enlighet med artikel 6 på grundval av sin bedömning av all information den förfogar över.

Kapitel III

Produkter som förs in till eller ut från unionens marknad

Artikel 15

Kontroller

1. Produkter som förs in till eller ut från unionens marknad ska omfattas av de kontroller och åtgärder som fastställs i detta kapitel.

2. Tillämpningen av detta kapitel ska inte påverka tillämpningen av annan unionslagstiftning som reglerar övergång till fri omsättning eller export av produkter, särskilt artiklarna 46, 47, 134 och 267 i förordning (EU) nr 952/2013.
3. De behöriga myndigheterna ska, i det fall det inte ingetts någon begäran om omprövning inom de tidsfrister som anges i artikel 8.1 eller om det beslut om en begäran om omprövning som avses i artikel 8.3 är slutgiltig, utan dröjsmål meddela följande till medlemsstaternas tullmyndigheter:
 - (a) Alla sådana beslut om att förbjuda utsläppande och tillhandahållande av produkterna på marknaden eller export av produkterna samt alla sådana förelägganden om att dra tillbaka produkter som redan har släppts ut eller tillhandahålls på marknaden och om bortskaffande av dessa som avses i artikel 6.4.
 - (b) Alla sådana beslut till följd av en omprövning som avses i artikel 8.3.
4. Tullmyndigheterna ska grunda sig på de beslut som meddelats i enlighet med punkt 3 för att identifiera produkter som eventuellt inte efterlever det förbud som fastställs i artikel 3. För detta ändamål ska de genomföra kontroller av produkter som förs in till eller ut från unionens marknad i enlighet med artiklarna 46 och 47 i förordning (EU) nr 952/2013.
5. Den behöriga myndigheten ska utan dröjsmål underrätta medlemsstaternas tullmyndigheter om sådana tillbakadraganden av beslut som avses i artikel 6.6.

Artikel 16

Information som ska göras tillgänglig för tullmyndigheterna

1. Kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 27 för att komplettera denna förordning genom att identifiera de produkter eller produktgrupper för vilka den information som avses i punkt 2 ska göras tillgänglig för tullmyndigheterna, bland annat, via den databas som avses i artikel 11 och de uppgifter som finns registrerade i det informations- och kommunikationssystem som avses i artikel 22.1.
2. När det gäller produkter som förs in till eller ut från unionens marknad och som identifierats av kommissionen i enlighet med punkt 1 ska tullmyndigheterna ges tillgång till information som gör det möjligt att identifiera produkten, information om tillverkaren eller producenten och om produktleverantörerna, såvida inte tillhandahållandet av denna information inte redan krävs enligt tullagstiftningen såsom denna definieras i artikel 5.2 i förordning (EU) nr 952/2013.
3. Kommissionen kan anta genomförandeakter som närmare anger detaljerna för den information som ska göras tillgänglig för tullmyndigheterna i enlighet med punkt 1.
4. De genomförandeakter som avses i punkt 3 ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 29.
5. För att tullmyndigheterna ska kunna agera omgående i det fall en specifik produkt identifierats i ett sådant beslut som avses i artikel 6.4 ska det förfarande som fastställs i artikel 28 vara tillämpligt på delegerade akter som antagits i enlighet med den här artikeln.

Artikel 17

Uppskjutande

Om tullmyndigheterna identifierar en produkt som förs in till eller ut från unionens marknad som, enligt ett beslut som mottagits i enlighet med artikel 15.3, kan vara i strid med artikel 3 ska de skjuta upp övergången till fri omsättning eller exporten av produkten i fråga. Tullmyndigheterna ska omgående underrätta de berörda behöriga myndigheterna om uppskjutandet och överlämna all relevant information dessa behöver för att kunna fastställa huruvida produkten omfattas av ett beslut som meddelats i enlighet med artikel 15.3.

Artikel 18

Övergång till fri omsättning och export

1. Om en produkts övergång till fri omsättning eller export skjutits upp i enlighet med artikel 17 ska den produkten övergå till fri omsättning eller exporteras om alla övriga krav och formaliteter för övergång till fri omsättning eller export är uppfyllda och om något av följande villkor är uppfyllt:
 - (a) Inom fyra arbetsdagar från uppskjutandet i det fall de behöriga myndigheterna inte begärt att tullmyndigheterna ska bibehålla uppskjutandet. När det gäller lättfördärliga varor, djur och växter ska denna tidsfrist vara två arbetsdagar.
 - (b) De behöriga myndigheterna har underrättat tullmyndigheterna om sitt godkännande av övergång till fri omsättning eller export i enlighet med denna förordning.
2. Övergång till fri omsättning eller export ska inte anses utgöra bevis för efterlevnad av unionsrätten, eller denna förordning i synnerhet.

Artikel 19

Vägrad övergång till fri omsättning eller export

1. Om de behöriga myndigheterna fastställer att en produkt som de underrättats om i enlighet med artikel 17 har tillverkats genom tvångsarbete enligt ett sådant beslut som avses i artikel 6.4 ska de kräva att tullmyndigheterna inte tillåter att den övergår till fri omsättning eller exporteras.
2. De behöriga myndigheterna ska utan dröjsmål föra in denna information i det informations- och kommunikationssystem som avses i artikel 22.1 och underrätta tullmyndigheterna om detta. När tullmyndigheterna mottagit en sådan underrättelse ska de inte tillåta övergång till fri omsättning eller export för produkten i fråga och de ska även föra in följande anmärkning i tullens databehandlingssystem och, om möjligt, på den faktura som åtföljer produkten och alla andra relevanta följedokument

”Produkt som tillverkats genom tvångsarbete – övergång till fri omsättning/export inte tillåten – förordning (EU) XX/20XX” [Publikationsbyrån fyller i en hänvisning till denna förordning].

Artikel 20

Åtgärder som ska vidtas för produkter för vilka övergång till fri omsättning eller export vägrats

Om övergång till fri omsättning eller export vägrats för en produkt i enlighet med artikel 19 ska tullmyndigheterna vidta de åtgärder som är nödvändiga för att säkerställa att den berörda produkten bortskaffas i enlighet med nationell lagstiftning som är förenlig med unionslagstiftningen. Artiklarna 197 och 198 i förordning (EU) nr 952/2013 ska tillämpas med nödvändiga anpassningar.

Artikel 21

Informationsutbyte och samarbete

1. I syfte att möjliggöra en riskbaserad strategi för produkter som förs in till eller ut från unionens marknad och säkerställa att kontrollerna är verkningsfulla och genomförs i enlighet med kraven i denna förordning ska de behöriga myndigheterna och tullmyndigheterna ha ett nära samarbete och utbyta riskrelaterad information.
2. Samarbete mellan myndigheter och utbyte av den riskrelaterade information som krävs för att de ska kunna utföra sina respektive uppgifter enligt denna förordning, inbegripet på elektronisk väg, ska ske mellan följande myndigheter:
 - (a) Tullmyndigheter i enlighet med artikel 46.5 i förordning (EU) nr 952/2013.
 - (b) Behöriga myndigheter och tullmyndigheter i enlighet med artikel 47.2 i förordning (EU) nr 952/2013.

Kapitel IV

Informationssystem, riktlinjer och samordning av kontrollen av efterlevnaden

Artikel 22

Informations- och kommunikationssystem

1. Vid tillämpningen av kapitlen II och III ska de behöriga myndigheterna använda det informations- och kommunikationssystem som avses i artikel 34 i förordning (EU) 2019/1020. Kommissionen, de behöriga myndigheterna och tullmyndigheterna ska ha tillgång till detta system för tillämpningen av denna förordning.
2. Beslut som meddelats i enlighet med artikel 15.3 ska föras in i den relevanta tullriskhanteringsmiljön.
3. Kommissionen ska utveckla en sammankoppling i syfte att möjliggöra ett automatiserat meddelande av de beslut som avses i artikel 15.3 från det informations- och kommunikationssystem som avses i punkt 1 till den miljö som avses i punkt 4. Sammankopplingen ska tas i drift senast två år från dagen för antagandet av den genomförandeakt som avses i punkt 7 b vad gäller sammankopplingen i fråga.
4. Begäranden och underrättelser som utbyts mellan behöriga myndigheter och tullmyndigheter i enlighet med artiklarna 17–20 i den här förordningen samt därav följande meddelanden ska gå via det informations- och kommunikationssystem som avses i punkt 1.

5. Kommissionen ska sammankoppla de nationella kontaktpunkterna för tull med det informations- och kommunikationssystem som avses i punkt 1 i syfte att möjliggöra utbytet av begäranden och underrättelser mellan tullmyndigheterna och de behöriga myndigheterna i enlighet med artiklarna 17–20 i denna förordning. Denna sammankoppling ska ske via [EU CSW-CERTEX i enlighet med förordning XX/20XX]⁴⁰ inom fyra år efter antagandet av den genomförandeakt som avses i punkt 7 c. Det utbyte som avses i punkt 4 ska ske via sammankopplingen så snart denna är i drift.
6. Kommissionen kan från det övervakningssystem som avses i artikel 56.1 i kommissionens genomförandeförordning (EU) 2015/2447 extrahera information om produkter som förs in till eller ut från unionens marknad vad gäller tillämpningen av den här förordningen och överföra den till det informations- och kommunikationssystem som avses i punkt 1.
7. Kommissionen ges befogenhet att anta genomförandeakter i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 29 i syfte att närmare ange procedurreglerna och de närmare bestämmelserna om genomförandet av denna artikel, inbegripet följande:
 - (a) Funktioner, dataelement och databehandling, liksom reglerna för behandling av personuppgifter, konfidentialitet och personuppgiftsansvar för det informations- och kommunikationssystem som avses i punkterna 1 och 4.
 - (b) Funktioner, dataelement och databehandling, liksom reglerna för behandling av personuppgifter, konfidentialitet och personuppgiftsansvar för den sammankoppling som avses i punkt 3.
 - (c) De data som ska överföras mellan det informations- och kommunikationssystem som avses i punkt 1 och de nationella kontaktpunkterna för tull för tillämpningen av punkt 5.
 - (d) De data som ska överföras i enlighet med punkt 6 samt reglerna om konfidentialitet och personuppgiftsansvar för dessa.

Artikel 23

Riktlinjer

Kommissionen ska senast 18 månader efter denna förordnings ikraftträdande utfärda riktlinjer som ska omfatta följande:

- (a) Vägledning om tillbörlig aktsamhet vad gäller tvångsarbete som beaktar tillämplig unionslagstiftning i vilken det fastställs krav på tillbörlig aktsamhet vad gäller tvångsarbete, riktlinjer och rekommendationer från internationella organisationer samt de ekonomiska aktörernas storlek och ekonomiska resurser.
- (b) Information om riskindikatorer för tvångsarbete, vilka ska grunda sig på oberoende och verifierbar information, bland annat rapporter från internationella organisationer, särskilt Internationella arbetsorganisationen, det civila samhället och näringslivsorganisationer, samt erfarenheter från

⁴⁰ Inrättad genom förordningen om Europeiska unionens kontaktpunkt för tull (EU SWE-C).

tillämpningen av unionslagstiftning som fastställer krav på tillbörlig aktsamhet vad gäller tvångsarbete.

- (c) En förteckning över offentligt tillgängliga informationskällor som är relevanta för genomförandet av denna förordning.
- (d) Ytterligare information som underlättar de behöriga myndigheternas genomförande av denna förordning.
- (e) En vägledning för det praktiska genomförandet av artikel 16 och, där så är lämpligt, av andra bestämmelser som fastställs i kapitel III i denna förordning.

Artikel 24

Unionens nätverk mot produkter som tillverkats genom tvångsarbete

1. Härmed inrättas ett unionens nätverk mot produkter som tillverkats genom tvångsarbete (*nätverket*). Nätverkets syfte är att fungera som en plattform för strukturerad samordning och strukturerat samarbete mellan medlemsstaternas behöriga myndigheter och kommissionen och att rationalisera de förfaranden för att säkerställa efterlevnaden av denna förordning som tillämpas inom unionen för att därmed se till att efterlevnaden blir effektivare och mer enhetlig.
2. Nätverket ska bestå av företrädare för varje medlemsstats behöriga myndighet, företrädare för kommissionen och, när så är lämpligt, experter från tullmyndigheterna.
3. Nätverket ska ha följande uppgifter:
 - (a) Underlätta identifieringen av gemensamma prioriteringar för efterlevnadsåtgärder samt utbyta information, sakkunskap och bästa praxis.
 - (b) Genomföra gemensamma undersökningar.
 - (c) Underlätta kapacitetsuppbyggnadsåtgärder och bidra till enhetliga riskbaserade strategier och administrativa bruk för genomförandet av denna förordning i medlemsstaterna.
 - (d) Bidra till utarbetandet av vägledning för att säkerställa en effektiv och enhetlig tillämpning av denna förordning.
 - (e) Främja och underlätta samarbete för att undersöka möjligheter till att använda ny teknik när det gäller efterlevnaden av denna förordning och produkters spårbarhet.
 - (f) Främja samarbete och utbyte av sakkunskap och bästa praxis mellan de behöriga myndigheterna och tullmyndigheterna.
4. Kommissionen ska stödja och uppmuntra samarbete mellan tillsynsmyndigheterna genom nätverket samt delta i nätverkets möten.
5. Nätverket ska själv fastställa sin arbetsordning.

KAPITEL V

Slutbestämmelser

Artikel 25

Konfidentialitet

1. De behöriga myndigheterna ska använda den information de mottagit i enlighet med denna förordning endast för tillämpningen av denna förordning.
2. Kommissionen, medlemsstaterna och de behöriga myndigheterna ska på begäran behandla identiteten på dem som lämnat information, eller den information som lämnats, som konfidentiell. En begäran om konfidentiell behandling ska åtföljas av en icke-konfidentiell sammanfattning av den information som lämnats eller en redogörelse för skälen till att informationen inte kan sammanfattas på ett icke-konfidentiellt sätt.
3. Punkt 2 hindrar inte kommissionen från att lämna ut allmän information i sammanfattad form, under förutsättning att denna allmänna information inte innehåller information som gör det möjligt att identifiera uppgiftslämnaren. Ett sådant utlämnande av allmän information i sammanfattad form ska ske med beaktande av de berörda parternas legitima intresse av att konfidentiell information inte röjs.

Artikel 26

Internationellt samarbete

1. I syfte att underlätta ett effektivt genomförande och en effektiv kontroll av efterlevnaden av denna förordning kan kommissionen, när så är lämpligt, samarbeta, ha kontakt och utbyta information med bland annat myndigheter i tredjeländer, internationella organisationer, företrädare för det civila samhället och näringslivsorganisationer. Internationellt samarbete med myndigheter i tredjeländer ska ske på ett strukturerat sätt inom ramen för de befintliga strukturerna för dialog med tredjeländer eller, om så är nödvändigt, inom ramen för särskilda strukturer som kommer att inrättas på ad hoc-basis.
2. Vid tillämpningen av punkt 1 kan samarbetet med bland annat internationella organisationer, företrädare för det civila samhället, näringslivsorganisationer och behöriga myndigheter i tredjeländer leda till att unionen utformar kompletterande åtgärder för att stödja företags och partnerländers ansträngningar och lokalt tillgänglig kapacitet när det gäller bekämpning av tvångsarbete.

Artikel 27

Delegerade akter och utövande av delegering

1. Befogenheten att anta delegerade akter ges till kommissionen med förbehåll för de villkor som anges i denna artikel.
2. Den befogenhet att anta delegerade akter som avses i artikel 16.1 ges till kommissionen tills vidare från och med den dag då denna förordning träder i kraft.
3. Den delegering av befogenhet som avses i artikel 16.1 får när som helst återkallas av Europaparlamentet eller rådet. Ett beslut om återkallelse innebär att delegeringen av den befogenhet som anges i beslutet upphör att gälla. Beslutet får verkan dagen efter det att det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*, eller vid ett senare i

beslutet angivet datum. Det påverkar inte giltigheten av delegerade akter som redan har trätt i kraft.

4. Innan kommissionen antar en delegerad akt, ska den samråda med experter som utsetts av varje medlemsstat i enlighet med principerna i det interinstitutionella avtalet om bättre lagstiftning av den 13 april 2016⁴¹.
5. Så snart kommissionen antar en delegerad akt ska den samtidigt delge Europaparlamentet och rådet denna.
6. En delegerad akt som antas enligt artikel 16.1 ska träda i kraft endast om varken Europaparlamentet eller rådet har gjort invändningar mot den delegerade akten inom en period på två månader från den dag då akten delgavs Europaparlamentet och rådet, eller om både Europaparlamentet och rådet, före utgången av den perioden, har underrättat kommissionen om att de inte kommer att invända. Denna period ska förlängas med två månader på Europaparlamentets eller rådets initiativ.

Artikel 28

Skyndsamt förfarande

1. Delegerade akter som antas enligt denna artikel ska träda i kraft utan dröjsmål och tillämpas så länge ingen invändning görs i enlighet med punkt 2. Delgivningen av en delegerad akt till Europaparlamentet och rådet ska innehålla en motivering till varför det skyndsamma förfarandet tillämpas.
2. Såväl Europaparlamentet som rådet får invända mot en delegerad akt i enlighet med det förfarande som avses i artikel 27.6. I ett sådant fall ska kommissionen upphäva akten omedelbart efter det att Europaparlamentet eller rådet har delgett den sitt beslut om att invända.

Artikel 29

Kommittéförfarande

1. Kommissionen ska biträdas av en kommitté. Denna kommitté ska vara en kommitté i den mening som avses i artikel 3.2 i förordning (EU) nr 182/2011.
2. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 5 i förordning (EU) nr 182/2011 tillämpas.

Artikel 30

Påföljder

1. Medlemsstaterna ska fastställa regler om påföljder för bristande efterlevnad av ett sådant beslut som avses i artikel 6.4 och vidta alla nödvändiga åtgärder för att säkerställa att de tillämpas i enlighet med nationell rätt.
2. Påföljderna ska vara effektiva, proportionella och avskräckande.

⁴¹ Interinstitutionellt avtal mellan Europaparlamentet, Europeiska unionens råd och Europeiska kommissionen om bättre lagstiftning (EUT L 123, 12.5.2016, s. 1).

3. Medlemsstaterna ska till kommissionen anmäla dessa bestämmelser senast den [Publikationsbyrån ska införa DATUM = 24 månader från denna förordnings ikraftträdande], om de inte anmälts tidigare, samt utan dröjsmål eventuella ändringar som berör dem.

Artikel 31

Ikraftträdande och tillämpningsdatum

Denna förordning träder i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning ska tillämpas från och med [Publikationsbyrån ska införa DATUM = 24 månader från ikraftträdandet].

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den

På Europaparlamentets vägnar
Ordförande

På rådets vägnar
Ordförande

FINANSIERINGSÖVERSIKT FÖR RÄTTSAKT

1. GRUNDLÄGGANDE UPPGIFTER OM FÖRSLAGET ELLER INITIATIVET

1.1. Förslagets eller initiativets titel

1.2. Berörda politikområden

1.3. Förslaget eller initiativet avser

1.4. Mål

1.4.1. Allmänt/allmänna mål:

1.4.2. Specifikt/specifika mål:

1.4.3. Verkan eller resultat som förväntas

1.4.4. Prestationsindikatorer

1.5. Grunder för förslaget eller initiativet

1.5.1. Krav som ska uppfyllas på kort eller lång sikt, inbegripet en detaljerad tidsplan för genomförandet av initiativet

1.5.2. Mervärdet av en åtgärd på unionsnivå (som kan följa av flera faktorer, t.ex. samordningsfördelar, rättssäkerhet, ökad effektivitet eller komplementaritet). Med "mervärdet av en åtgärd på unionsnivå" i denna punkt avses det värde en åtgärd från unionens sida tillför utöver det värde som annars skulle ha skapats av enbart medlemsstaterna.

1.5.3. Erfarenheter från tidigare liknande åtgärder

1.5.4. Förenlighet med den fleråriga budgetramen och eventuella synergieffekter med andra relevanta instrument

1.5.5. En bedömning av de olika finansieringsalternativ som finns att tillgå, inbegripet möjligheter till omfördelning

1.6. Beräknad varaktighet för och beräknade budgetkonsekvenser av förslaget eller initiativet

1.7. Planerad metod för genomförandet

2. FÖRVALTNING

2.1. Regler om uppföljning och rapportering

2.2. Förvaltnings- och kontrollsystem

2.2.1. Motivering av den genomförandemetod, de finansieringsmekanismer, de betalningsvillkor och den kontrollstrategi som föreslås

2.2.2. Uppgifter om identifierade risker och om det eller de interna kontrollsystem som inrättats för att begränsa riskerna

2.2.3. Beräkning och motivering av kontrollernas kostnadseffektivitet (dvs. förhållandet mellan kostnaden för kontrollerna och värdet av de medel som förvaltas) och en bedömning av den förväntade risken för fel (vid betalning och vid avslutande)

2.3. Åtgärder för att förebygga bedrägeri och oriktigheter

3. BERÄKNADE BUDGETKONSEKVENSER AV FÖRSLAGET ELLER INITIATIVET

3.1. Berörda rubriker i den fleråriga budgetramen och budgetrubriker i den årliga budgetens utgiftsdel

3.2. Förslagets beräknade budgetkonsekvenser på anslagen

3.2.1. Sammanfattning av beräknad inverkan på driftsanslagen

3.2.2. Beräknad output som finansieras med driftsanslag

3.2.3. Sammanfattning av beräknad inverkan på de administrativa anslagen

3.2.4. Förenlighet med den gällande fleråriga budgetramen

3.2.5. Bidrag från tredje part

3.3. Beräknad inverkan på inkomsterna

FINANSIERINGSÖVERSIKT FÖR RÄTTSAKT

1. GRUNDLÄGGANDE UPPGIFTER OM FÖRSLAGET ELLER INITIATIVET

1.1. Förslaget eller initiativets titel

Förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om förbud mot produkter som tillverkats genom tvångsarbete på unionens marknad

1.2. Berörda politikområden

Inre marknaden för varor och tjänster
[Den gemensamma handelspolitiken]

1.3. Förslaget eller initiativet avser

- ☒ en ny åtgärd
- ☐ en ny åtgärd som bygger på ett pilotprojekt eller en förberedande åtgärd⁴²
- ☐ en förlängning av en befintlig åtgärd
- ☐ en sammanslagning eller omdirigering av en eller flera åtgärder mot en annan/en ny åtgärd

1.4. Mål

1.4.1. Allmänt/allmänna mål:

Världssamfundet har förbundit sig att avskaffa allt tvångsarbete senast 2030 (Förenta nationernas mål 8.7 för hållbar utveckling). Trots detta är tvångsarbete fortfarande vanligt förekommande. Enligt Internationella arbetsorganisationens (ILO) uppskattning är 27,6 miljoner människor offer för tvångsarbete på global nivå.

Denna förordning har till syfte att införa ett effektivt förbud mot att släppa ut och tillhandahålla produkter som tillverkats genom tvångsarbete, inbegripet tvångsarbete för barn, på unionens marknad samt mot att exportera sådana produkter från unionen. Detta förbud omfattar såväl inhemskt tillverkade som importerade produkter samt exporterade produkter. Förordningen bygger på internationella standarder och kompletterar befintliga övergripande och sektorsspecifika EU-initiativ, särskilt om tillbörlig aktsamhet och transparens, och innebär att det införs ett förbud som stöds av en kraftfull och riskbaserad ram för kontroll av efterlevnaden.

1.4.2. Specifikt/specifika mål:

Specifikt mål nr:

1. Avskaffa tvångsarbete i EU och bidra till en minskad användning av tvångsarbete världen över.
2. Inrätta och stödja behöriga myndigheter i medlemsstaterna som ska hantera frågor om tvångsarbete.

1.4.3. Verkan eller resultat som förväntas

Beskriv den verkan som förslaget eller initiativet förväntas få på de mottagare eller den del av befolkningen som berörs.

⁴²

I den mening som avses i artikel 58.2 a eller b i budgetförordningen.

Förslaget förväntas inrätta en ram som gör det möjligt att identifiera produkter som tillverkats genom tvångsarbete och som tillhandahålls i EU och därefter förbjuda dem.

Detta kommer att i betydande utsträckning avskräcka från att använda tvångsarbete för att producera, utvinna, skörda eller tillverka produkter och tillhandahålla dem i EU. Det kommer även att skapa rättvisa konkurrensvillkor och avskaffa orättvis konkurrens som grundar sig på låga priser tack vare användningen av tvångsarbete.

Eftersom de ekonomiska aktörerna kommer att vara tvungna att åtgärda problem med tvångsarbete i sina leveranskedjor för att de ska kunna känna sig säkra när de marknadsföra sina produkter i EU kommer antalet offer för tvångsarbete att minska. Dessutom kommer den föreslagna akten även att omfatta åtgärder för att åtgärda tvångsarbete som påtvingats av staten.

Tack vare de instrument som kommer att införas för detta förslag kommer de ekonomiska aktörerna att få ytterligare vägledning och information om hur de kan undvika tvångsarbete i sina leveranskedjor och konsumenterna kommer att få information om att en produkt tillverkats genom tvångsarbete.

1.4.4. *Prestationsindikatorer*

Ange indikatorer för övervakning av framsteg och resultat.

Antal preliminära undersökningar och undersökningar som genomförts.

Anat produkter som identifierats såsom innehållande tvångsarbete.

Mängd varor som dragits tillbaka från marknaden eller inte fått tillåtelse till övergång till fri omsättning vid gränsen.

1.5. **Grunder för förslaget eller initiativet**

1.5.1. *Krav som ska uppfyllas på kort eller lång sikt, inbegripet en detaljerad tidsplan för genomförandet av initiativet*

Den föreslagna förordningen ska träda i kraft dagen efter det att den offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning* och ska tillämpas i [24] månader efter den dagen.

Som en förberedelse inför tillämpningen av denna förordning måste kommissionen utarbeta riktlinjer för de behöriga myndigheterna och ekonomiska aktörerna inom [18] månader från ikraftträdande (artikel 23).

Kommissionen ska även inrätta en databas över områden och produkter med risk för tvångsarbete, varvid den ska använda sig av externa experter.

Kommissionen kommer att ges befogenhet att anta genomförandeakter för att fastställa procedurreglerna och de närmare genomförandebestämmelserna för informations- och kommunikationssystemet (artikel 22) och för att specificera detaljerna för den information som ska ingå i de behöriga myndigheternas beslut (artikel 7).

- 1.5.2. *Mervärdet av en åtgärd på unionsnivå (som kan följa av flera faktorer, t.ex. samordningsfördelar, rättssäkerhet, ökad effektivitet eller komplementaritet). Med ”mervärdet av en åtgärd på unionsnivå” i denna punkt avses det värde en åtgärd från unionens sida tillför utöver det värde som annars skulle ha skapats av enbart medlemsstaterna.*

Skäl för åtgärder på europeisk nivå (ex ante)

Att tvångsarbete är mycket utbrett i världen och att unionens marknad är viktig för producenter som använder sig av tvångsarbete är viktiga skäl till att man måste agera på EU-nivå för att stoppa utsläppande och tillhandahållande på unionens marknad av sådana produkter i syfte att bidra till avskaffandet av detta fenomen.

Att tillämpa endast medlemsstaternas lagstiftning på området är sannolikt vare sig tillräckligt eller effektivt för att uppnå målen för förslaget. EU-lagstiftning och samordning av efterlevnaden krävs av följande skäl:

- För att unionens marknad ska fungera väl krävs det gemensamma bestämmelser på detta område.
- Kontrollen av efterlevnaden måste vara densamma inom hela unionen. Om efterlevnadskontrollen är mindre sträng i vissa delar av EU uppstår det svaga områden, vilken kan leda till att allmänintresset hotas och till att de skapas orättvisa handelsvillkor.
- Risker vad gäller tvångsarbete i företagens värdekedjor får ofta gränsöverskridande effekter som berör många EU-medlemsstater och/eller tredjeländer. Detta visar på att det finns ett behov av en EU-omfattande strategi som ger rättssäkerhet och lika villkor för företag som är verksamma både på och utanför den inre marknaden.

Förväntat mervärde för unionen (ex post)

Genom att förbjuda att produkter som tillverkats genom tvångsarbete tillhandahålls på unionens marknad kommer unionen att i betydande utsträckning bidra till avskaffandet av tvångsarbete världen över. Detta kommer även att vara till gagn för offren för tvångsarbete eftersom de ekonomiska aktörerna kommer att åtgärda tvångsarbetet genom att vidta lämpliga åtgärder för att betala skadestånd, korrigera anställningskontrakt etc. i överensstämmelse med internationella standarder för tillbörlig aktsamhet.

- 1.5.3. *Erfarenheter från tidigare liknande åtgärder*

Denna förordning utgör en ny åtgärd och det finns inga tidigare erfarenheter i EU. Vid utarbetandet av förordningen har man dock använt sig av erfarenheterna från liknande åtgärder som antagits av internationella organisationer och partnerländer, särskilt Förenta staterna.

- 1.5.4. *Förenlighet med den fleråriga budgetramen och eventuella synergieffekter med andra relevanta instrument*

Förslaget är en politisk prioritering för Europeiska kommissionen och bidrar till uppfyllandet av åtagandet att främja respekten för de mänskliga rättigheterna världen över. Det kompletterar andra lagstiftningsförslag från kommissionen, t.ex. förslaget till ett direktiv om tillbörlig aktsamhet för företag i fråga om hållbarhet och förslaget till en förordning om företagens hållbarhetsrapportering.

Den bygger på samma principer som ligger till grund för annan produktrelaterad lagstiftning såsom förordningen om marknadskontroll. Dessutom bygger det informations- och kommunikationssystem som krävs för kontrollen av efterlevnaden av denna förordning på det system som inrättats för förordningen om marknadskontroll.

Vad gäller tullmyndigheternas arbete och tullförfarandena kommer de system som redan finns att anpassas i syfte att möjliggöra genomförandet av denna förordning.

1.5.5. En bedömning av de olika finansieringsalternativ som finns att tillgå, inbegripet möjligheter till omfördelning

Eftersom alla produkter som tillhandahålls på unionens marknad faller inom ramen för förordningens tillämpningsområde och eftersom det rör sig om nya åtgärder kommer det att krävas ytterligare personalresurser, administrativa resurser och mänskliga resurser samt driftsanslag.

Följande bestämmelser kommer att medföra årliga kostnader för kommissionen:

- Riktlinjer och en databas över områden och produkter med risk för tvångsarbete (artiklarna 11 och 23).
- Unionens nätverk mot produkter som tillverkats genom tvångsarbete (artikel 24) och kommittéförfarande (artikel 27).
- Informations- och kommunikationssystem (artikel 22).

Förslaget kommer att ha obegränsad varaktighet. Kommissionen kommer att fungera som sekretariat för unionens nätverk mot produkter som tillverkats genom tvångsarbete, vilket kräver konstanta personalresurser. Vad gäller informations- och kommunikationssystemet kommer det att behöva inrättas en ny enhet inom det befintliga informations- och kommunikationssystem som avses i artikel 34 i förordning (EU) 2019/1020 samt krävas anpassningar av tullinformationssystemen. Riktlinjerna och databasen (där extern input kommer att tillhandahållas) kommer också att kräva administration av kommissionen. Alla uppgifter beräknas ställa krav på fler personalresurser under de två första genomförandeåren.

Dessa bestämmelser beräknas preliminärt kräva personalresurser enligt redovisningen nedan i heltidsekvivalenter. Heltidsekvivalenterna kommer att fördelas mellan GD GROW, GD TRADE och GD TAXUD och omfatta både AD-personal och AST-personal.

	Första året efter antagandet	Andra året efter antagandet	Följande år
Riktlinjer och databas	3	3	3
Unionens nätverk mot produkter som tillverkats genom tvångsarbete, kommittéförfarande	6	3	3
Informations- och kommunikationssystem	4	3	2

Förslaget kommer dessutom att medföra andra administrativa utgifter. Dessa avser främst kostnader i samband med informations- och kommunikationssystemet, men också administrativa kostnader för att hysa databasen, offentliggöra riktlinjer och anordna möten inom nätverket och kommittén. Dessa kostnader uppskattas uppgå till 4,3 miljoner EUR.

1.6. Beräknad varaktighet för och beräknade budgetkonsekvenser av förslaget eller initiativet

☐ **begränsad varaktighet**

- ☐ verkan från och med [den DD/MM]ÅÅÅÅ till och med [den DD/MM]ÅÅÅÅ
- ☐ budgetkonsekvenser från och med YYYY till och med YYYY för åtagandebemyndiganden och från och med YYYY till och med YYYY för betalningsbemyndiganden.

☒ **obegränsad varaktighet**

- Efter en inledande period 2024–[2025]
- beräknas genomförandetakten nå en stabil nivå.

1.7. Planerad metod för genomförandet⁴³

☒ **Direkt förvaltning** som sköts av kommissionen

- ☒ av dess avdelningar, vilket också inbegriper personalen vid unionens delegationer;
- ☐ av genomförandeorgan

☐ **Delad förvaltning** med medlemsstaterna

☐ **Indirekt förvaltning** genom att uppgifter som ingår i budgetgenomförandet anförtros

- ☐ tredjeländer eller organ som de har utsett
- ☐ internationella organisationer och organ kopplade till dem (ange vilka)
- ☐ EIB och Europeiska investeringsfonden
- ☐ organ som avses i artiklarna 70 och 71 i budgetförordningen
- ☐ offentligrättsliga organ
- ☐ privaträttsliga organ som har anförtrotts offentliga förvaltningsuppgifter i den utsträckning som de ges tillräckliga ekonomiska garantier
- ☐ organ som omfattas av privaträtten i en medlemsstat, som anförtrotts genomförandeuppgifter inom ramen för ett offentlig-privat partnerskap och som ges tillräckliga ekonomiska garantier
- ☐ personer som anförtrotts genomförandet av särskilda åtgärder inom Gusp enligt avdelning V i fördraget om Europeiska unionen och som fastställs i den relevanta grundläggande rättsakten
- *Vid fler än en metod, ange kompletterande uppgifter under "Anmärkningar".*

Anmärkningar

--

⁴³ Närmare förklaringar av de olika metoderna för genomförande med hänvisningar till respektive bestämmelser i budgetförordningen återfinns på BudgWeb:
<https://myintracomm.ec.europa.eu/budgweb/EN/man/budgmanag/Pages/budgmanag.aspx>

2. FÖRVALTNING

2.1. Regler om uppföljning och rapportering

Ange intervall och andra villkor för sådana åtgärder:

Standardreglerna för övervakning av kommissionens utgifter ska tillämpas i samband med genomförandet av denna förordning.

2.2. Förvaltnings- och kontrollsystem

2.2.1. *Motivering av den genomförandemetod, de finansieringsmekanismer, de betalningsvillkor och den kontrollstrategi som föreslås*

Metoden för genomförande för detta initiativ är direkt förvaltning som sköts av kommissionen och de uppgifter som åligger kommissionen kommer att utföras av dess avdelningar. Skälen till detta är

- att det politiska innehållet är stort, t.ex. vad gäller utarbetandet av riktlinjer,
- att det informations- och kommunikationssystem som krävs för genomförandet av denna lagstiftning redan står under kontroll av kommissionens avdelningar.

Kommissionen ska biträdas av en kommitté som ska bestå av företrädare för medlemsstaterna. Denna kommitté ska vara en kommitté i den mening som avses i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011.

2.2.2. *Uppgifter om identifierade risker och om det eller de interna kontrollsystem som inrättats för att begränsa riskerna*

Operativa risker som avser informations- och kommunikationssystemet och för att det eventuellt inte klarar av att effektivt stödja samarbetet mellan de behöriga myndigheterna och deras samarbete med tullmyndigheterna.

Operativa risker som avser databasen om hur operativ och informativ den kommer att vara för de behöriga myndigheterna.

Vägledning:

Detta omfattar att förklara hur de grundläggande orsakerna till de höga felprocenten i tidigare program åtgärdas nu, t.ex. genom att förenkla tidigare komplicerade metoder, vilka ofta drabbats av fel och/eller genom att intensifiera kontrollerna (förhands- och/eller efterhandskontroller) för verksamhet med hög risk.

2.2.3. *Beräkning och motivering av kontrollernas kostnadseffektivitet (dvs. förhållandet mellan kostnaden för kontrollerna och värdet av de medel som förvaltas) och en bedömning av den förväntade risken för fel (vid betalning och vid avslutande)*

Kostnaderna för kontroller är försumbara jämfört med anslagen för kontrollen av efterlevnaden av lagstiftningen.

2.3. Åtgärder för att förebygga bedrägeri och oriktigheter

Beskriv förebyggande åtgärder (befintliga eller planerade), t.ex. från strategi för bedrägeribekämpning.

De åtgärder som genomförs av kommissionen kommer att bli föremål för förhands- och efterhandskontroller i enlighet med budgetförordningen. Avtal och kontrakt som finansierar genomförandet av denna förordning kommer att uttryckligen ge

kommissionen, inklusive Olaf, och revisionsrätten rätt att utföra revisioner, kontroller på plats och inspektioner.

3. BERÄKNADE BUDGETKONSEKVENSER AV FÖRSLAGET ELLER INITIATIVET

3.1. Berörda rubriker i den fleråriga budgetramen och budgetrubriker i den årliga budgetens utgiftsdel

- Befintliga budgetrubriker (även kallade ”budgetposter”)

Redovisa enligt de berörda rubrikerna i den fleråriga budgetramen i nummerföljd

Rubrik i den fleråriga budgetramen	Budgetrubrik	Typ av utgifter	Bidrag			
	Nummer	Diff./Icke-diff ⁴⁴ .	från Efta-länder ⁴⁵	från kandidatländer ⁴⁶	från tredjeländer	enligt artikel 21.2 b i budgetförordningen
1	03.010101 - Stödutgifter för programmet för den inre marknaden	Icke-diff.	JA	JA ⁴⁷	JA ⁶	NEJ
1	03.020101 - Verksamhet och utveckling avseende den inre marknaden för varor och tjänster	Diff.	JA	Fastställs senare ⁶	Fastställs senare ⁶	NEJ
1	03.020107 – Marknadskontroll	Diff.	JA	Fastställs senare ⁶	Fastställs senare ⁶	NEJ
6	Utrikeshandelsförbindelser och bistånd till tredjeländer	Diff.	NEJ	NEJ	NEJ	NEJ

⁴⁴ Diff. = differentierade anslag / Icke-diff. = icke-differentierade anslag.

⁴⁵ Efta: Europeiska frihandelssammanslutningen.

⁴⁶ Kandidatländer och i förekommande fall potentiella kandidatländer i västra Balkan.

⁴⁷ Förhandlingar pågår om kandidatländernas och tredjeländers deltagande i programmet för den inre marknaden.

3.2. Förslagets beräknade budgetkonsekvenser på anslagen

3.2.1. Sammanfattning av beräknad inverkan på driftsanslagen

- ☐ Förslaget/initiativet kräver inte att driftsanslag tas i anspråk
- ☒ Förslaget/initiativet kräver att driftsanslag tas i anspråk enligt följande:

Rubrik i den fleråriga budgetramen	1	Inre marknaden, innovation och digitalisering
---	----------	---

Miljoner EUR (avrundat till tre decimaler)

GD: GROW			År 2024	År 2025	År 2026	År 2027	Följande år	TOTALT
○ Driftsanslag								
Budgetpost 03.02.01.01 – Verksamhet och utveckling avseende den inre marknaden för varor och tjänster	Åtaganden	(1a)	0,602	0,612	0,425	0,375	0,000	2,014
	Betalningar	(2a)	0,301	0,607	0,519	0,400	0,187	2,014
Budgetrubrik 03.020107 – Marknadskontroll	Åtaganden	(1b)	0,182	0,182	0,075	0,075	0,000	0,514
	Betalningar	(2b)	0,050	0,134	0,155	0,100	0,075	0,514
Anslag av administrativ natur som finansieras genom ramanslagen för särskilda program ⁴⁸								
Budgetrubrik 03.010101 - Stödutgifter för programmet för den inre marknaden		(3)	0	0	0,062	0,062	0,000	0,124

⁴⁸ Detta avser tekniskt eller administrativt stöd för genomförandet av vissa av Europeiska unionens program och åtgärder (tidigare s.k. BA-poster) samt indirekta och direkta forskningsåtgärder.

TOTALA anslag för GD GROW⁴⁹	Åtaganden	=1a+1b +3	0,784	0,794	0,562	0,512	0,000	2,652
	Betalningar	=2a+2b +3	0,351	0,741	0,736	0,562	0,150	2,652

TOTALA driftsanslag	Åtaganden	(4)	0,784	0,794	0,500	0,450	0,000	2,528
	Betalningar	(5)	0,351	0,741	0,674	0,500	0,262	2,528
TOTALA anslag av administrativ natur som finansieras genom ramanslagen för särskilda program		(6)	0,000	0,000	0,062	0,062	0,000	0,124
TOTALA anslag för RUBRIK 1 i den fleråriga budgetramen	Åtaganden	=4+6	0,784	0,794	0,562	0,512	0,000	2,652
	Betalningar	=5+6	0,351	0,741	0,736	0,562	0,262	2,652

Rubrik i den fleråriga budgetramen	6	Grannskapet och omvärlden
---	----------	---------------------------

⁴⁹ Driftsanslagen från GD GROW täcker även GD TAXUD:s kostnader på 1,5 miljoner EUR för perioden 2024–2027 för integrationen med systemet med en enda kontaktpunkt hos tullen i EU för utbyte av intyg (EU CSW-CERTEX) samt det gemensamma riskhanteringssystemet (CRMS 2).

GD: TRADE			År 2024	År 2025	År 2026	År 2027	Följande år	TOTALT
○ Driftsanslag								
Budgetrubrik - 14.200402 - Utrikeshandelsförbindelser och bistånd till tredjeländer ⁵⁰	Åtaganden	(1a)	0,750	0,300	0,300	0,300	0,000	1,650
	Betalningar	(2a)	0,200	0,600	0,300	0,300	0,250	1,650
Anslag av administrativ natur som finansieras genom ramanslagen för särskilda program ⁵¹								
Budgetrubrik		(3)						
TOTALA anslag för GD TRADE	Åtaganden	=1a+1b +3	0,750	0,300	0,300	0,300	0,000	1,650
	Betalningar	=2a+2b +3	0,200	0,600	0,300	0,300	0,250	1,650

○ TOTALA driftsanslag	Åtaganden	(4)	0,750	0,300	0,300	0,300	0,000	1,650
	Betalningar	(5)	0,200	0,600	0,300	0,300	0,250	1,650
○ TOTALA anslag av administrativ natur som finansieras genom ramanslagen för särskilda program		(6)						

⁵⁰ Denna budgetrubrik kommer att täcka kostnaderna för utveckling av riskindikatorerna och databasen.

⁵¹ Detta avser tekniskt eller administrativt stöd för genomförandet av vissa av Europeiska unionens program och åtgärder (tidigare s.k. BA-poster) samt indirekta och direkta forskningsåtgärder.

TOTALA anslag för RUBRIK 6 i den fleråriga budgetramen	Åtaganden	=4+6	0,750	0,300	0,300	0,300	0,000	1,650
	Betalningar	=5+6	0,200	0,600	0,300	0,300	0,250	1,650

Upprepa avsnittet ovan om flera rubriker avseende driftsanslag i budgetramen påverkas av förslaget eller initiativet:

TOTALA driftsanslag (alla rubriker avseende driftsanslag)	Åtaganden	(4)	1,534	1,094	0,800	0,750	0,000	4,178
	Betalningar	(5)	0,551	1,341	0,974	0,800	0,512	4,178
TOTALA anslag av administrativ natur som finansieras genom ramanslagen för särskilda program (alla driftsrelaterade rubriker)		(6)	0,000	0,000	0,062	0,062	0,000	0,124
TOTALA anslag för RUBRIKERN 1–6 i den fleråriga budgetramen (referensbelopp)	Åtaganden	=4+6	1,534	1,094	0,862	0,812	0,000	4,302
	Betalningar	=5+6	0,551	1,341	1,036	0,862	0,512	4,302

Rubrik i den fleråriga budgetramen	7	”Administrativa utgifter”
---	----------	---------------------------

Detta avsnitt ska fyllas i med hjälp av det datablad för budgetuppgifter av administrativ natur som först ska föras in i [bilagan till finansieringsöversikt för rättsakt](#) (bilaga V till de interna bestämmelserna), vilken ska laddas upp i DECIDE som underlag för samråden mellan kommissionens avdelningar.

Miljoner EUR (avrundat till tre decimaler)

		År 2024	År 2025	År 2026	År 2027	TOTALT
GD: GROW						
○ Personalresurser		0,883	0,484	0,327	0,327	2,021
○ Övriga administrativa utgifter						
GD GROW TOTALT	Anslag	0,883	0,484	0,327	0,327	2,021

		År 2024	År 2025	År 2026	År 2027	TOTALT
GD: TAXUD						
Personalresurser		0,242	0,242	0,242	0,242	0,968
Övriga administrativa utgifter						
TOTALT GD TAXUD	Anslag	0,242	0,242	0,242	0,242	0,968

		År 2024	År 2025	År 2026	År 2027	TOTALT
GD: TRADE						
○ Personalresurser		0,484	0,399	0,399	0,399	1,681
○ Övriga administrativa utgifter						
GD TRADE TOTALT	Anslag	0,484	0,399	0,399	0,399	1,681

TOTALA anslag för RUBRIK 7 i den fleråriga budgetramen	(summa åtaganden = summa betalningar)	1,609	1,125	0,968	0,968	4,670
---	--	-------	-------	-------	-------	--------------

Miljoner EUR (avrundat till tre decimaler)

		År 2024	År 2025	År 2026	År 2027	Följande år	TOTALT
TOTALA anslag för RUBRIKERN 1–7 i den fleråriga budgetramen	Åtaganden	3,143	2,219	1,830	1,780	0,000	8,972
	Betalningar	2,160	2,466	2,004	1,830	0,512	8,972

3.2.2. Beräknad output som finansieras med driftsanslag

Åtagandebemyndiganden i miljoner EUR (avrundat till tre decimaler)

Ange mål och output			År n	År n+1	År n+2	År n+3	För in så många år som behövs för att redovisa varaktigheten för inverkan på resursanvändningen (jfr punkt 1.6)	TOTALT
	OUTPUT							

↓	Typ ⁵²	Genomsnittliga kostnader	Antal	Kostn.	Antal	Kostn.	Antal	Kostn.	Antal	Kostn.	Antal	Kostn.	Antal	Kostn.	Antal	Kostn.	Totalt antal	Total kostnad
SPECIFIKT MÅL nr 1 ⁵³ ...																		
- Output																		
- Output																		
- Output																		
Delsumma för specifikt mål nr 1																		
SPECIFIKT MÅL nr 2...																		
- Output																		
Delsumma för specifikt mål nr 2																		
TOTALT																		

⁵² Output som ska anges är de produkter eller tjänster som levererats (t.ex. antal studentutbyten som har finansierats eller antal kilometer väg som har byggts).

⁵³ Mål som redovisats under punkt 1.4.2: ”Specifikt/specifika mål...”.

3.2.3. Sammanfattning av beräknad inverkan på de administrativa anslagen

- ☐ Förslaget/initiativet kräver inte att anslag av administrativ natur tas i anspråk
- ☒ Förslaget/initiativet kräver att anslag av administrativ natur tas i anspråk enligt följande:

Miljoner EUR (avrundat till tre decimaler)

	År 2024	År 2025	År 2026	År 2027	TOTALT
--	------------	------------	------------	------------	--------

RUBRIK 7 i den fleråriga budgetramen					
Personalresurser	1,609	1,125	0,968	0,968	4,670
Övriga administrativa utgifter					
Delsumma för RUBRIK 7 i den fleråriga budgetramen	1,609	1,125	0,968	0,968	4,670

Utanför RUBRIK 7⁵⁴ i den fleråriga budgetramen					
Personalresurser					
Andra anslag av administrativ natur	0,000	0,000	0,062	0,062	0,124
Delsumma utanför RUBRIK 7 i den fleråriga budgetramen	0,000	0,000	0,062	0,062	0,124

TOTALT	1,609	1,125	1,030	1,030	4,794
---------------	-------	-------	-------	-------	--------------

Personalbehov och andra administrativa kostnader ska täckas genom anslag inom generaldirektoratet vilka redan har avdelats för förvaltningen av åtgärden i fråga, eller genom en omfördelning av anslag inom generaldirektoratet, om så krävs kompletterad med ytterligare resurser som kan tilldelas det förvaltande generaldirektoratet som ett led i det årliga förfarandet för tilldelning av anslag och med hänsyn tagen till begränsningar i fråga om budgetmedel.

⁵⁴ Detta avser tekniskt eller administrativt stöd för genomförandet av vissa av Europeiska unionens program och åtgärder (tidigare s.k. BA-poster) samt indirekta och direkta forskningsåtgärder.

3.2.3.1. Beräknat personalbehov

- ☐ Förslaget/initiativet kräver inte att personalresurser tas i anspråk
- ☒ Förslaget/initiativet kräver att personalresurser tas i anspråk enligt följande:

Beräkningarna ska anges i heltidsekvivalenter

	År 2024	År 2025	År 2026	År 2027
20 01 02 01 (vid huvudkontoret eller vid kommissionens kontor i medlemsstaterna)	7	5	4	4
20 01 02 03 (vid delegationer)				
01 01 01 01 (indirekta forskningsåtgärder)				
01 01 01 11 (direkta forskningsåtgärder)				
Annan budgetrubrik (ange vilken)				
20 02 01 (kontraktsanställda, nationella experter och vikarier finansierade genom ramanslaget)	6	4	4	4
20 02 03 (kontraktsanställda, lokalanställda, nationella experter, vikarier och unga experter som tjänstgör vid delegationerna)				
XX 01 xx yy zz ⁵⁵	- vid huvudkontoret			
	- vid delegationer			
01 01 01 02 (kontraktsanställda, vikarier och nationella experter som arbetar med indirekta forskningsåtgärder)				
01 01 01 12 (kontraktsanställda, vikarier och nationella experter som arbetar med direkta forskningsåtgärder)				
Annan budgetrubrik (ange vilken)				
TOTALT	13	9	8	8

XX motsvarar det politikområde eller den avdelning i budgeten som avses.

Personalbehoven ska täckas med personal inom generaldirektoratet vilka redan har avdelats för förvaltningen av åtgärden i fråga, eller genom en omfördelning av personal inom generaldirektoratet, om så krävs kompletterad med ytterligare resurser som kan tilldelas det förvaltande generaldirektoratet som ett led i det årliga förfarandet för tilldelning av anslag och med hänsyn tagen till begränsningar i fråga om budgetmedel.

Beskrivning av arbetsuppgifter:

Tjänstemän och tillfälligt anställda	Tjänstemän och tillfälligt anställda kommer att utarbeta riktlinjer för de ekonomiska aktörerna och behöriga myndigheterna, anordna möten och samordna kommissionens avdelningar vad gäller kontrollen av efterlevnaden av denna förordning. De kommer även att förbereda nätverksmöten och säkerställa underlättande och samarbete mellan de behöriga myndigheterna, förvalta ICSMS och webbplats samt se till att frågor från alla berörda aktörer besvaras på lämpligt sätt.
Extern personal	Den externa personalen kommer att tillhandahålla extra stöd till tjänstemännen och de tillfälligt anställda när dessa utför sina uppgifter. De kommer dessutom att utföra uppgifter som inte faller inom ramen för tjänstemännens och de tillfälligt anställdas befogenheter samt andra extraordinära uppgifter som kan uppstå, inbegripet

⁵⁵

Särskilt tak för finansiering av extern personal genom driftsanslag (tidigare s.k. BA-poster).

	specialiserade uppgifter.
--	---------------------------

3.2.4. Förenlighet med den gällande fleråriga budgetramen

Förslaget/initiativet

- ☒ kan finansieras fullständigt genom omfördelningar inom den berörda rubriken i den fleråriga budgetramen.

En omfördelning kommer att övervägas först inom ramen för programmet för den inre marknaden.

- ☐ kräver användning av den outnyttjade marginalen under den relevanta rubriken i den fleråriga budgetramen och/eller användning av särskilda instrument enligt definitionen i förordningen om den fleråriga budgetramen.

Beskriv vad som krävs, ange berörda rubriker och budgetrubriker, motsvarande belopp och de instrument som är föreslagna för användning.

- ☐ kräver en översyn av den fleråriga budgetramen.

Beskriv behovet av sådana åtgärder, och ange berörda rubriker i budgetramen, budgetrubriker i den årliga budgeten samt de motsvarande beloppen.

3.2.5. Bidrag från tredje part

Förslaget/initiativet:

- ☒ innehåller inga bestämmelser om samfinansiering från tredje parter
- ☐ innehåller bestämmelser om samfinansiering från tredje parter enligt följande uppskattning:

Anslag i miljoner EUR (avrundat till tre decimaler)

	År n ⁵⁶	År n+1	År n+2	År n+3	För in så många år som behövs för att redovisa varaktigheten för inverkan på resursanvändningen (jfr punkt 1.6)			Totalt
Ange vilket organ som deltar i samfinansieringen								
TOTALA anslag som tillförs genom samfinansiering								

⁵⁶ Med år n avses det år då förslaget eller initiativet ska börja genomföras. Ersätt "n" med det förväntade första genomförandeåret (till exempel 2021). Detsamma för följande år.

Beräknad inverkan på inkomsterna

- ☒ Förslaget/initiativet påverkar inte budgetens inkomstsida.
- ☐ Förslaget/initiativet påverkar inkomsterna på följande sätt:
 - ☐ Påverkan på egna medel
 - ☐ Påverkan på andra inkomster
 - ange om inkomsterna har avsatts för utgiftsposter ☐

Miljoner EUR (avrundat till tre decimaler)

Budgetrubrik i den årliga budgetens inkomstdel:	Belopp som förts in för det innevarande budgetåret	Förslagets/initiativets inverkan på inkomsterna ⁵⁷						
		År n	År n+1	År n+2	År n+3	För in så många år som behövs för att redovisa varaktigheten för inverkan på resursanvändningen (jfr punkt 1.6)		
Artikel								

För inkomster avsatta för särskilda ändamål, ange vilka budgetrubriker i utgiftsdelen som berörs.

Övriga anmärkningar (t.ex. vilken metod/formel som har använts för att beräkna inverkan på inkomsterna eller andra relevanta uppgifter).

⁵⁷ Vad gäller traditionella egna medel (tullar, sockeravgifter) ska nettobeloppen anges, dvs. bruttobeloppen minus 20 % avdrag för uppbördskostnader.